

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 9. november 2006 (14.11)
(OR. en)**

15010/06

LIMITE

**FRONT 224
COMIX 937**

FØLGESKRIVELSE

fra: Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget den: 7. november 2006
til: Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant

Vedr.: KOMMISSIONENS HENSTILLING om en fælles "Praktisk vejledning for grænsevagter (Schengen-vejledning)" til brug for medlemsstaternes kompetente myndigheder ved udøvelse af grænsekontrol af personer

Hermed følger til delegationerne Kommissionens dokument - K (2006) 5186 endelig.

Bilag: K (2006) 5186 endelig

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 06/XI/2006
K (2006) 5186 endelig

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 06/XI/2006

om en fælles "Praktisk vejledning for grænsevagter (Schengen-vejledning)" til brug for medlemsstaternes kompetente myndigheder ved udøvelse af grænsekontrol af personer

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 06/XI/2006

om en fælles "Praktisk vejledning for grænsevagter (Schengen-vejledning)" til brug for medlemsstaternes kompetente myndigheder ved udøvelse af grænsekontrol af personer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER –

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211, og som tager følgende i betragtning:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)¹ fastsætter fællesskabsbestemmelser for udøvelse af grænsekontrol af personer, som omfatter både ind- og udrejsekontrol og grænseovervågning.
- (2) Det er behov for at sikre, at fællesskabsbestemmelserne om grænsekontrol gennemføres på samme måde af alle nationale myndigheder, der har kompetence til at udføre grænsekontrolopgaver. Med henblik herpå skal der indføres en "Praktisk vejledning for grænsevagter (Schengen-vejledning)", som indeholder fælles retningslinjer, bedste praksis og anbefalinger vedrørende grænsekontrol.
- (3) For at sikre, at den praktiske vejledning anvendes optimalt af alle relevante myndigheder i medlemsstaterne, vil Kommissionen gøre den tilgængelig i elektronisk form sammen med eventuelt andre tilgængelige faktuelle oplysninger, der er nødvendige for at foretage grænsekontrol, f.eks. lister over grænseovergangssteder, eksempler på rejsedokumenter o. lign.
- (4) Kommissionen vil sørge for regelmæssig ajourføring af den praktiske vejledning og eventuelt andre faktuelle oplysninger, der er nødvendige for at foretage en effektiv grænsekontrol.
- (5) For at styrke den ensartede gennemførelse af fællesskabsbestemmelser om grænsekontrol bør medlemsstaterne give deres nationale myndigheder, der har kompetence til at foretage grænsekontrol af personer, instruks om at anvende den vedføjede praktiske vejledning som det vigtigste redskab, når de udfører deres grænsekontrolopgaver.
- (6) Medlemsstaterne opfordres ligeledes til at anvende den praktiske vejledning ved uddannelsen af det personale, der skal udføre grænsekontrolopgaver –

¹ [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EF\) nr. 562/2006 af 15.3.2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage \(Schengen-grænsekodeks\), EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.](#)

HENSTILLER:

1. For at sikre en effektiv og harmoniseret gennemførelse af de fælles regler om grænsekontrol, jf. forordning (EF) nr. 562/2006, bør medlemsstaterne:

- fremsende den vedføjede praktiske vejledning for grænsevagter (i det følgende benævnt "praktisk vejledning") til deres nationale myndigheder, der har kompetence til at foretage grænsekontrol af personer
- give de nævnte myndigheder instruks om at anvende den praktiske vejledning som det vigtigste redskab, når de udfører deres grænsekontrolopgaver.

2. Medlemsstaterne bør ligeledes anvende den praktiske vejledning ved uddannelsen af alt personale, der skal udføre grænsekontrolopgaver.

Udfærdiget i Bruxelles, 06/XI/2006.

*På Kommissionens vegne
Franco FRATTINI
Næstformand i Kommissionen*

BILAG

**Praktisk vejledning for grænsevagter
(Schengen-vejledning)**

<u>FØRSTE DEL - DEFINITIONER</u>	8
<u>ANDEN DEL - IND- OG UDREJSEKONTROL</u>	11
<u>AFSNIT I: Procedurer for ind- og udrejsekontrol</u>	11
<u>1. Ind- og udrejsekontrol ved grænseovergangsstederne</u>	11
<u>2. Søgninger i Schengen-informationssystemet</u>	16
<u>3. Særlige regler for ind- og udrejsekontrol af bestemte personkategorier</u>	18
<u>3.1 Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten</u>	18
<u>3.2 Statsoverhoveder</u>	19
<u>3.3 Flypiloter</u>	19
<u>3.4 Sømænd</u>	20
<u>3.5 Indhavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas samt medlemmer af internationale organisationer</u>	21
<u>3.6 Indbyggere i grænseområder, der er omfattet af en ordning for mindre grænsetrafik</u>	22
<u>3.7 Mindreårige</u>	23
<u>3.8 Skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat eller i et tredjeland, hvis statsborgere ikke er visumpligtige</u>	23
<u>3.9 Grænsearbejdere</u>	24
<u>3.10 ADS-turister</u>	25
<u>4. Stempling af rejsedokumenter</u>	25
<u>5. Lempelse af kontrollen</u>	28
<u>6. Nægtelse af indrejse</u>	29
<u>7. Udstedelse af visum ved grænsen, herunder til søfolk i transit</u>	34
<u>8. Annullation, ophævelse og afkortelse af ensartede Schengen-visas gyldighedsperiode</u>	39
<u>9. Særlige transitordninger</u>	40
<u>9.1 Forenklet transitdokument (FTD) og forenklet jernbanetransitdokument (FRTD)</u>	40
<u>9.2 Transit gennem de medlemsstaters område, der ikke anvender Schengen-reglerne fuldt ud</u>	41
<u>10. Asylansøgere/ansøgere om international beskyttelse</u>	42
<u>11. Registrering af oplysninger ved grænsen</u>	43

<u>12.</u>	<u>Samarbejde med andre tjenester</u>	44
	<u>AFSNIT II: Landgrænser</u>	44
<u>1.</u>	<u>Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med vejtrafik</u>	44
<u>2.</u>	<u>Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med jernbanetrafik</u>	46
<u>3.</u>	<u>Mindre grænsetrafik</u>	47
	<u>AFSNIT III: Luftgrænser</u>	48
<u>1.</u>	<u>Ind- og udrejsekontrol i lufthavnen</u>	48
<u>2.</u>	<u>Ind- og udrejsekontrol på flyvepladser</u>	51
<u>3.</u>	<u>Ind- og udrejsekontrol af personer i privatfly</u>	51
	<u>AFSNIT IV: Søgrænser</u>	52
<u>1.</u>	<u>Generelle retningslinjer for ind- og udrejsekontrol i forbindelse med skibstrafik</u>	52
<u>2.</u>	<u>Ind- og udrejsekontrol af krydstogtskibe</u>	53
<u>3.</u>	<u>Ind- og udrejsekontrol af lystfartøjer</u>	55
<u>4.</u>	<u>Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med kystfiskeri</u>	56
<u>5.</u>	<u>Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med færgeforbindelser</u>	56
	<u>AFSNIT V: Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med indlandsskibsfart</u>	57
<u>1.</u>	<u>Indlandsskibsfart</u>	57
	<u>TREDJE DEL: GRÆNSEOVERVÅGNING</u>	58
<u>1.</u>	<u>Formålet med overvågningen</u>	58
<u>2</u>	<u>Overvågningsmetoder</u>	58
	<u>FJERDE DEL: OVERSIGT OVER RELEVANTE RETLIGE INSTRUMENTER</u>	60

FORORD

Formålet med denne praktiske vejledning for grænsevagter er at fastlægge retningslinjer, bedste praksis og anbefalinger vedrørende udførelsen af grænsekontrolopgaver i Schengen-staterne. Vejledningen har ligeledes til formål at være en brugerhåndbog for grænsevagter med hensyn til de foranstaltninger og afgørelser, der skal træffes ved de ydre grænser.

Indholdet af denne vejledning vedrører i det væsentlige kontrol af personer ved grænsen og er baseret på fællesskabsinstrumenter, der regulerer passage af de ydre grænser (og navnlig Schengen-grænsekodeksen), udstedelse af visa, retten til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten og ansøgning om asyl. En oversigt over retsakter, der regulerer de områder, der er omfattet af denne vejledning, findes i fjerde del.

Når der i denne vejledning henvises til andre former for kontrol, som kan eller bør foretages ved grænsen (f.eks. toldkontrol, fytosanitær eller sundhedsrelateret kontrol), vil den relevante fællesskabslovgivning og nationale lovgivning gælde for disse former for kontrol. Under alle omstændigheder bør medlemsstaterne altid sikre et tæt samarbejde mellem de forskellige myndigheder, der foretager kontrol ved de ydre grænser, samt med myndigheder, der foretager kontrol inden for området.

Denne vejledning tager ikke sigte på at skabe retligt bindende forpligtelser for medlemsstaterne eller nye rettigheder og forpligtelser for grænsevagter eller enhver anden person, som kunne være berørt heraf. Kun de retsakter, som denne vejledning er baseret på eller henviser til, har bindende retsvirkninger og kan påberåbes ved en national jurisdiktion.

FØRSTE DEL - DEFINITIONER

1. **SCHENGEN-STATER** (stater, der anvender Schengen-reglerne fuldt og har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser)²:

1. Østrig	9. Italien
2. Belgien	10. Luxembourg
3. Danmark	11. Nederlandene
4. Finland	12. Norge
5. Frankrig	13. Portugal
6. Tyskland	14. Spanien
7. Grækenland	15. Sverige
8. Island	

N.B. EU/EF og **Det Schweiziske Forbund** undertegnede den 26. oktober 2004 en aftale, som endnu ikke er trådt i kraft, om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne. Schweiz forventes at anvende Schengen-reglerne tidligst i 2008, på grundlag af de relevante Schengen-evalueringsprocedurer.

2. EU-MEDLEMSSTATER:

1. Østrig	11. Ungarn	21. Slovakiet
2. Belgien	12. Irland	22. Slovenien
3. Tjekkiet	13. Italien	23. Spanien
4. Cypern	14. Letland	24. Sverige
5. Danmark	15. Litauen	25. Det Forenede Kongerige
6. Estland	16. Luxembourg	
7. Finland	17. Malta	

² Tjekkiet, Cypern, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen, Slovakiet og Slovenien er endnu ikke fuldgældige Schengen-stater, men anvender de fælles regler for kontrollen ved de ydre grænser.

8. Frankrig
9. Tyskland
10. Grækenland
18. Nederlandene
19. Polen
20. Portugal

3. **EØS-lande:** Norge (NO), Island (IS) og Liechtenstein (LI).

4. **"Indre grænser":**

a) Schengen-staternes fælles landgrænser, herunder flod- og søgrænser

b) Schengen-staternes lufthavne for interne flyvninger

c) Schengen-staternes søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer) for så vidt angår færgeruter.

5. **"Ydre grænser":** Schengen-staternes landgrænser, herunder grænser ved indre vandveje (floder og søer), søgrænser samt lufthavne, søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer), for så vidt de ikke er indre grænser.

6. **"Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten":** statsborgere i EU-medlemsstater, EØS-lande og Schweiz samt deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, der ledsager dem eller slutter sig til dem.

7. **"EU-/EØS-/CH-borgeres familiemedlemmer"**, uanset disses nationalitet:

- ægtefælle og partner, med hvem en EU-/EØS-/CH-borger har indgået et registreret partnerskab, hvis dette er indgået i medfør af en medlemsstats lovgivning, og hvis lovgivningen i værtsmedlemsstaten og i medlemsstaten sidestiller dette med ægteskab
- direkte efterkommere, herunder efterkommere af ægtefællen eller den registrerede partner, som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges af borgeren
- slægtninge i opstigende linje, herunder slægtninge i opstigende linje til ægtefællen eller den registrerede partner.

8. **"EU-borger":** enhver, der er statsborger i en af Den Europæiske Unions medlemsstater.

9. **"Tredjelandstatsborger"**: enhver, der ikke er en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten.
10. **"Grænsevagt"**: embedsmand, der i henhold til national ret er stationeret enten ved et grænseovergangssted eller ved en grænse eller i umiddelbar nærhed heraf, og som udfører grænsekontrolopgaver i henhold til fællesskabsretten og national ret.
11. **"Grænsekontrol"**: den aktivitet, som foretages ved en grænse udelukkende på grund af den planlagte eller faktiske grænsepassage uagtet andre hensyn, og som omfatter ind- og udrejsekontrol og grænseovervågning.
12. **"Ind- og udrejsekontrol"**: kontrol ved grænseovergangsstederne for at sikre, at personer, herunder deres transportmidler og genstande i deres besiddelse, kan få lov til at rejse ind i eller ud af Schengen-staternes område.
13. **"Grænseovervågning"**: overvågning af grænserne på strækningerne mellem grænseovergangssteder og overvågning af grænseovergangssteder uden for den normale åbningstid for at forhindre personer i at omgå ind- og udrejsekontrollen.
14. **"Minimumskontrol"**: kontrol, der som hovedregel finder anvendelse på personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, for at kontrollere deres identitet og nationalitet med hensyn til EU-/EØS-/CH-borgere eller identitet og familiemæssige tilknytning til en EU-/EØS-/CH-borger med hensyn til deres familiemedlemmer, der ikke selv er EU-/EØS-/CH-borgere. Den består af en enkel og hurtig kontrol af rejsedokumentet med henblik på at kontrollere gyldigheden heraf og konstatere, om der foreligger tegn på falsk eller forfalskning. Denne kontrol kan omfatte søgning i de relevante databaser efter oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, mistede eller ugyldiggjorte dokumenter.
15. **"Indgående kontrol"**: kontrol, der finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, i modsætning til den minimumskontrol, der finder anvendelse på personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten. Den består i grænsevagtens kontrol af, at en tredjelandstatsborger opfylder alle betingelser for indrejse på (og udrejse fra) en Schengen-stats område.
16. **"Efterfølgende kontrol" (second line)**: yderligere kontrol, der kan foretages på et særligt sted, som ligger i en vis afstand fra det sted, hvor den almindelige ind- og udrejsekontrol finder sted (first line).

17. **"Asylansøger"**: en tredjelandsstatsborger eller statsløs, der har indgivet en asylansøgning, som der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om.
18. **"Ansøgning om international beskyttelse"**: en anmodning, der indgives af en tredjelandsstatsborger eller statsløs om beskyttelse fra en medlemsstat, når der er grundlag for at antage, at ansøgeren søger om flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus.
19. **"Flygtning"**: en tredjelandsstatsborger eller statsløs, som i kraft af en velbegrunnet frygt for forfølgelse på grund af race, religion, nationalitet, politisk anskuelse eller tilhørsforhold til en bestemt social gruppe opholder sig uden for det land, hvor den pågældende er statsborger, og som ikke kan eller, på grund af en sådan frygt, ikke vil påberåbe sig dette lands beskyttelse, eller en statsløs, som opholder sig uden for det land, hvor han tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, af samme grunde som anført ovenfor, og som ikke kan eller, på grund af en sådan frygt, ikke vil vende tilbage til dette land.
20. **"Person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse"**: en tredjelandsstatsborger eller statsløs, der ikke anerkendes som flygtning, men for hvem der er alvorlig grund til at antage, at den pågældende, hvis vedkommende sendes tilbage til sit hjemland eller, for så vidt angår en statsløs, til det land, hvor vedkommende tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, vil løbe en reel risiko for at lide alvorlig overlast som defineret i artikel 15 i Rådets direktiv 2004/83/EF, og som ikke kan eller, på grund af en sådan risiko, ikke vil påberåbe sig dette lands beskyttelse.
21. **"Statsløs"**: en person, som ingen stat i medfør af sin lovgivning anser som sin statsborger.
22. **"Trussel mod den offentlige sundhed"**: sygdomme, der er potentielt epidemiske ifølge Verdenssundhedsorganisationens internationale sundhedsregulativ, samt andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme, for så vidt medlemsstaterne har truffet beskyttelsesforanstaltninger mod dem for deres egne statsborgere. For yderligere oplysninger henvises til retningslinjerne vedrørende trusler mod den offentlige sundhed, afsnit I, punkt 1.6.
23. **"Visum"**: en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater eller med henblik på transit gennem

denne medlemsstats eller flere medlemsstatsers område. For yderligere oplysninger om de forskellige typer visa henvises til afsnit I, punkt 7.

ANDEN DEL - IND- OG UDREJSEKONTROL

AFSNIT I: Procedurer for ind- og udrejsekontrol

1. *Ind- og udrejsekontrol ved grænseovergangsstederne*

1.1 Hovedformålet med ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne er at kontrollere, at alle personer, der passerer grænsen, opfylder betingelserne for indrejse på Schengen-staternes område.

De **indrejsebetingelser, der skal opfyldes af tredjelandstatsborgere** ved indrejse på en Schengen-stats område, er følgende:

- a) besiddelse af et gyldigt rejsedokument eller dokumenter, der tillader grænsepassage
- b) besiddelse af et gyldigt visum, hvis dette kræves. Hvis en tredjelandstatsborger imidlertid har en opholdstilladelse udstedt af en Schengen-stat, anses denne opholdstilladelse som ligestillet med et Schengen-visum. Denne ligestilling gælder ikke for midlertidige tilladelser, der udstedes, mens en første ansøgning om opholdstilladelse eller en ansøgning om asyl behandles
- c) dokumentation for formålet med og vilkårene for opholdet i den eller de Schengen-stater, der skal besøges, herunder besiddelse af de nødvendige subsistensmidler i den påtænkte opholdsperiode og til hjemrejsen til hjemlandet (eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor de er sikret indrejse, f.eks. fordi de har en opholdstilladelse udstedt af det pågældende land), eller muligheden for at skaffe sig disse midler på lovlig vis
- d) ikke er en person, der er indberettet i Schengen-informationssystemet (SIS) som uønsket
- e) ikke er en person, der betragtes som en trussel mod Schengen-staternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser. Dette kan navnlig være tilfældet, hvis den pågældende person er indberettet som uønsket i en national database.

Den væsentligste **betingelse**, der skal kontrolleres ved **udrejse**, består i kontrol af gyldigheden af det dokument, der tillader indehaveren grænsepassage, og så vidt muligt kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger ikke udgør en trussel mod Schengenstaternes offentlige orden, interne sikkerhed eller internationale forbindelser.

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (artikel 5)

- Rådets forordning (EF) nr. 539/2001, som ændret ved

* Rådets forordning (EF) nr. 2414/2001

* Rådets forordning (EF) nr. 453/2003

* Rådets forordning (EF) nr. 851/2005

N.B. Ovennævnte betingelser **gælder ikke for EU-borgere og andre personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten**, der som hovedregel har ret til indrejse på en medlemsstats område alene mod forevisning af et identitetskort eller et pas. For yderligere oplysninger henvises til punkt 3.1 nedenfor.

- 1.2 De grundlæggende rettigheder, der er fastlagt i den europæiske menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal sikres enhver person, der ønsker at passere grænser. Grænsekontrollen skal navnlig fuldt ud overholde forbuddet mod umenneskelig og nedværdigende behandling og forbuddet mod forskelsbehandling i henhold til henholdsvis artikel 3 og 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention og artikel 4 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Navnlig skal grænsevagerne under udførelsen af deres opgaver fuldt ud respektere den menneskelige værdighed og må ikke udøve forskelsbehandling, der er baseret på køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af opgaverne, skal stå i rimeligt forhold til foranstaltningernes mål.

Alle rejsende har ret til at blive informeret om kontrollens art og til en professionel, venlig og høflig behandling i henhold til gældende international ret, EU-ret og national ret.

- 1.3 Den overordnede grænsevagt på det pågældende overgangssted skal indsætte kvalificeret personale i tilstrækkeligt antal til at foretage en effektiv grænsekontrol. Grænsevagterne skal altid forsøge at finde en ligevægt mellem på den ene side behovet for at sikre en smidig grænsepassage for personer, som opfylder indrejsebetingelserne, og som udgør hovedparten af rejsende (f.eks. turister, forretningsfolk, studerende osv.), og på den anden side behovet for altid at udvise opmærksomhed med henblik på at afsløre personer, som udgør en risiko for den offentlige orden og indre sikkerhed, samt potentielle ulovlige indvandrere.

*** Råd til grænsevagter ved foretagelsen af ind- og udrejsekontrol:**

- Ved modtagelse af rejsedokumentet se altid først på den rejsendes ansigt (forsøg at huske mest muligt af de karakteristiske træk ved den rejsendes ansigt).
- Sammenlign den rejsendes træk med fotoet og beskrivelsen i rejsedokumentet, sammenhold dem også med visummet, hvis dette kræves (dette kunne bidrage til at undgå svindlere).
- Kontroller hele rejsedokumentet for at udelukke muligheden for, at det er forfalsket eller falsk (nummerering, trykning og hæftning af sider, anbragte stempler, medtagelse af andre personer; alle korrektioner, der er foretaget i dokumentet, navnlig på siden med personoplysninger, bør afklares af den rejsende).
- Kontroller dataene i filsystemet; oprethold samtidig hele tiden den verbale kontakt og iagttag den rejsendes adfærd og reaktion (f.eks. nervøsitet, aggressiv holdning, overdreven samarbejdsvilje).
- Inden stemplingen skal det sikres, at personen ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold under sit seneste ophold på Schengen-staternes område (dvs. tre måneder pr. seks måneders periode).
- Udspørg ikke den rejsende som en potentiel kriminel eller ulovlig indvandrer; alle spørgsmål bør være afbalancerede og stilles på en venlig måde.
- Spørgsmål, der stilles af den rejsende, bør ikke betragtes som generende, og bør besvares på en saglig og venlig måde.

1.4 Alle skal underkastes en **minimumskontrol** ved ind- og udrejse, hvor personens identitet sammenholdes med de dokumenter, der giver vedkommende mulighed for grænsepassage. Minimumskontrollen består sædvanligvis af en enkel og hurtig kontrol af rejsedokumentet med henblik på at kontrollere gyldigheden heraf og konstatere, om der foreligger tegn på falsk eller forfalskning. Denne kontrol kan også omfatte søgning i de relevante databaser efter oplysninger om stjalne, ulovligt handlede, mistede eller ugyldiggjorte dokumenter.

Minimumskontrollen skal som hovedregel finde anvendelse på **personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten** (se punkt 3.1 nedenfor).

1.5 Tredjelandstatsborgere skal underkastes en **indgående ind- og udrejsekontrol**, som skal foretages som beskrevet nedenfor. Der gælder imidlertid **særlige regler** for følgende personkategorier:

- a) Statsoverhoveder og medlemmer af deres delegationer (punkt 3.2)
- b) Flypiloter og andre besætningsmedlemmer (punkt 3.3)
- c) Sømænd (punkt 3.4)
- d) Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer (punkt 3.5)
- e) Indbyggere i grænseområder, der er omfattet af en ordning for mindre grænsetrafik (punkt 3.6)
- f) Mindreårige (punkt 3.7)
- g) Skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat eller i et tredjeland, hvis statsborgere ikke er visumpligtige (punkt 3.8)
- h) Grænsearbejdere (punkt 3.9)
- i) ADS-turister (punkt 3.10)

Kontrol af **statsløse** og **flygtninge** foretages på samme måde som i forbindelse med tredjelandstatsborgere generelt (se afsnit I, punkt 10, om asylansøgere).

N.B. For kontrol af tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en EU-, EØS- eller CH-borger (personer, der ifølge fællesskabsreglerne er omfattet af bestemmelserne om fri bevægelighed), henvises til punkt 3.1.

* *Link:*

- Dokumenter udstedt til statsløse og flygtninge af Schengen-staterne

- Visumfritagelse for flygtninge og statsløse

1.6 Den **indgående indrejsekontrol** omfatter en kontrol af, at alle indrejsebetingelser er opfyldt, dvs. en undersøgelse af følgende:

- om den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument eller gyldige dokumenter til grænsepassage, der ikke er udløbet, og at det i givet fald er ledsaget af det påkrævede visum eller den påkrævede opholdstilladelse
- om dokumentet efter omhyggelig undersøgelse viser tegn på falsk eller forfalskning. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør undersøgelsen af rejsedokumenter, visa og opholdstilladelser foretages ved sammenligning med eksempler på aktuelle dokumenter, som giver ret til grænsepassage, og med eksempler på visummærkater samt ved at anvende udstyr som f.eks. UV-lamper, lupper, søgelamper, mikroskoper, dokumentkasser og om nødvendigt mere avanceret udstyr som f.eks. videospektrum osv.
- ind- og udrejsestemplerne i den pågældende tredjelandstatsborgers rejsedokument, for ved at sammenholde ind- og udrejsedatoerne at kontrollere, at vedkommende ikke allerede har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på Schengenstaternes område, dvs. tre måneder pr. seks måneders periode. Perioden på tre måneder skal regnes fra datoen for første indrejse
- hvor den pågældende tredjelandstatsborger er udrejst fra, og hvor han rejser hen, samt af det påtænkte opholds formål og, om nødvendigt, kontrol af dokumentationen herfor
- om den pågældende tredjelandstatsborger har tilstrækkelige subsistensmidler til det påtænkte opholds varighed og formål, til hjemrejsen til hjemlandet eller til gennemrejsen til et tredjeland, eller om vedkommende er i stand til at skaffe disse midler på lovlig vis. Ved vurderingen af subsistensmidlerne skal der tages hensyn til de vejledende beløb, som hver Schengen-stat fastsætter
- Kontrollen af, om der er tale om tilstrækkelige subsistensmidler, kan baseres f.eks. på kontanter, rejsechecks og kreditkort i tredjelandstatsborgerens besiddelse. Hvis medlemsstaternes nationale ret giver mulighed for erklæringer vedrørende sponsoring, kan sådanne erklæringer også udgøre bevis for tilstrækkelige subsistensmidler; det samme gælder garantierklæringer/indbydelser fra værter, som defineret i national ret, hvis tredjelandstatsborgeren bor hos en sådan.

- Gyldigheden af et kreditkort kan kontrolleres ved at kontakte det udstedende selskab eller ved at gøre brug af andre muligheder, der findes ved grænseovergangsstedet (f.eks. vekslekontorer).
 - Indbydelser fra værter kan kontrolleres ved at kontakte værten direkte eller ved gennem de nationale kontaktpunkter i værtens bopælsmedlemsstat at kontrollere, om værten er i god tro.
- om den pågældende tredjelandsstatsborger, vedkommendes transportmiddel og de genstande, som vedkommende medbringer, udgør en trussel mod Schengen-staternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser. Denne kontrol omfatter bl.a. direkte søgning i de indberettede oplysninger om personer og om nødvendigt genstande i Schengen-informationssystemet (SIS) og i de nationale databaser samt de foranstaltninger, der eventuelt skal træffes som resultat af en indberetning

*** Retningslinjer vedrørende begrebet "trussel mod den offentlige sundhed" med henblik på nægtelse af indrejse:**

Ved dette begreb forstås "sygdomme, der er potentielt epidemiske ifølge Verdenssundhedsorganisationens (WHO) internationale sundhedsregulativ, samt andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme, for så vidt medlemsstaterne har truffet beskyttelsesforanstaltninger mod dem for deres egne statsborgere".

I denne praktiske vejledning vil enhver trussel mod europæiske borgeres helbred og beslutninger om konkrete foranstaltninger blive vurderet og truffet via Fællesskabets net oprettet ved beslutning 2119/98/EF og systemet for tidlig varsling og reaktion og centret for forebyggelse af og kontrol med sygdomme oprettet ved forordning (EF) nr. 851/2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme. Ansvarlige instanser for systemet for tidlig varsling og reaktion er medlemsstaternes offentlige sundhedsmyndigheder, og de arbejder på nationalt niveau sammen med nationalt anerkendte overvågningsinstanser. Det europæiske center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme foretager risikovurderinger (<http://www.ecdc.eu.int>).

Derfor bør de myndigheder i medlemsstaterne, der i medfør af nationale bestemmelser og Fællesskabets bestemmelser om offentlig sundhed har kompetence til at gennemføre sundhedsforanstaltninger, altid sammen vurdere risikoen for den offentlige sundhed med henblik på at tillade eller nægte indrejse ved grænsen.

1.7 Den **indgående udrejsekontrol** omfatter:

- kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage
- kontrol af, om dokumentet viser tegn på falsk eller forfalskning
- så vidt muligt kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger ikke betragtes som en trussel mod Schengen-staternes offentlige orden, indre sikkerhed eller internationale forbindelser.

Udrejsekontrollen kan **endvidere** omfatte:

- kontrol af, at den pågældende er i besiddelse af et gyldigt visum, hvis dette kræves, undtagen hvis vedkommende har en gyldig opholdstilladelse udstedt af Schengen-staterne eller andre dokumenter, som giver opholdsret eller tilbagerejsetilladelse til de pågældende staters område
- kontrol af, at den pågældende ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på Schengen-staternes område
- kontrol af indberetninger af personer og genstande i SIS og i de nationale databaser.

1.8 Tredjelandstatsborgere, der har en opholdstilladelse udstedt af en Schengen-stat, bør som hovedregel ikke anmodes om at bevise det påtænkte opholds formål eller besiddelsen af subsistensmidler. Den øvrige kontrol – og navnlig undersøgelsen af rejsedokumenter og opholdstilladelser, søgningerne i SIS og i nationale databaser – skal imidlertid foretages som præciseret i punkt 1.4, 1.5, 1.6 og 1.7 ovenfor.

1.9 På anmodning af den person, der underkastes en indgående kontrol, skal den grænsevagt, der foretager kontrollen, vise den pågældende sit tjenestekort, oplyse sit tjenesteidentifikationsnummer og, hvis forholdene tillader det, sit navn. Navnet kan nægtes oplyst, hvis der er grund til at antage, at grænsevagten herved kan bringes i en meget ugunstig situation (f.eks. hvis vedkommende trues med gengældelse). I dette sidstnævnte tilfælde skal kun nummeret på tjenestekortet og navn og adresse på vedkommendes myndighed udleveres.

- 1.10 For ikke at sinke kontrolprocedurerne på det sted, hvor den almindelige ind- og udrejsekontrol finder sted (first line), og såfremt der er behov for at foretage supplerende kontrol, kan den ovennævnte indgående kontrol, foretages på et sted (second line), der er adskilt fra det nævnte sted for den almindelige ind- og udrejsekontrol.

Hvis den pågældende tredjelandstatsborger anmoder om det, og hvis der findes passende faciliteter til det, skal en sådan indgående kontrol foretages på et dertil indrettet, ikke-offentligt sted. I dette tilfælde skal den pågældende tredjelandstatsborger oplyses om formålet med og proceduren for en sådan kontrol. Disse oplysninger kan være i form af en plakat eller en folder, der udleveres til den pågældende person. Folderen eller plakaten skal foreligge på alle de officielle EU-sprog og på det eller de sprog, der tales i det eller de lande, der grænser op til de pågældende medlemsstater.

** Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (artikel 6 og 7; bilag I og IV)
- Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet (EFT L 268 af 3.10.1998, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 af 21. april 2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme (EUT L 142 af 30.3.2004, s. 1)
- Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1)
- Det internationale sundhedsregulativ (WHO)
- EF-Domstolens dom af 3. oktober 2006, sag C-241/06, Bot mod Préfet du Val-de-Marne

2. *Søgninger i Schengen-informationssystemet*

2.1 SIS skal anvendes til at søge efter oplysninger om personer og genstande, og navnlig om:

- eftersøgte personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag af den europæiske arrestordre, eller eftersøgte personer, der begæres foreløbigt anholdt med henblik på udlevering

- tredjelandsstatsborgere, som skal nægtes indrejse på Schengen-staternes område
- savnede personer eller personer, som for deres egen beskyttelse eller for at forebygge trusler midlertidigt bør tages i varetægt
- personer, der er eftersøgt med henblik på retsforfølgning
- personer og genstande, der diskret skal overvåges eller i særlig grad kontrolleres
- genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismateriale i straffesager.

2.2. Fremgangsmåde, der skal følges i tilfælde af, at en søgning i SIS giver resultat:

- 2.2.1 Eftersøgte personer, der begæres anholdt, skal overgives til de myndigheder, der har kompetence til at træffe afgørelse om midlertidig frihedsberøvelse med henblik på udlevering eller overgivelse til den anmodende medlemsstat.
- 2.2.2 Tredjelandsstatsborgere, som nægtes indrejse, skal hurtigst muligt sendes tilbage til det sted, de kom fra, eller til deres hjemland, hvis forholdene tillader det. Sådanne personer skal forblive under grænsevagters tilsyn indtil deres afrejse fra Schengen-statens område.
- 2.2.3 En voksen person skal anmodes om forudgående samtykke inden underretning af den part, der har meldt vedkommende savnet.
- 2.2.4 Der skal rettes særlig opmærksomhed mod mindreårige eller personer, som på grundlag af en afgørelse truffet af de statslige myndigheder (domstol, administrative myndigheder) skal beskyttes. Yderligere foranstaltninger kan kun træffes efter samråd med disse myndigheder.
- 2.2.5 Data som led i en diskret overvågning bør gøre det muligt at indhente oplysninger som f.eks.:
- sted og tidspunkt for kontrollen samt årsagen hertil
 - rejserute og mål
 - ledsagere eller passagerer i motorkøretøj, båd eller fly
 - benyttet motorkøretøj, båd, fly eller container

- medbragte genstande
- under hvilke omstændigheder den pågældende person eller det pågældende motorkøretøj, båd, fly eller container er fundet

Når sådanne oplysninger indsamles, bør overvågningens diskrete karakter bibeholdes.

*** Bedste praksis - Anmodning om oplysninger om en SIS-indberetning:**

Hvis en person anmoder om oplysninger om behandlingen af sine personoplysninger i SIS og om sine rettigheder, skal grænsevagten give personen kontaktoplysninger om de kompetente nationale myndigheder, herunder databeskyttelsesmyndigheder, hvor vedkommende kan udøve sine rettigheder.

2.2.6 Genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismateriale i straffesager, omfatter:

- (a) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne motorkøretøjer med et slagvolumen på over 50 cc, både og luftfartøjer
- (b) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne påhængsvogne med en egenvægt på over 750 kg, campingvogne, industriudstyr, påhængsmotorer og containere
- (c) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne skydevåben
- (d) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne blankodokumenter
- (e) stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte udstedte identifikationspapirer såsom pas, identitetskort, kørekort, opholdstilladelser og rejsedokumenter
- (f) stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte registreringsattester og nummerplader til køretøjer
- (g) pengesedler (med registrerede numre)
- (h) stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldige værdipapirer og betalingsmidler såsom checks, kreditkort, obligationer og aktier.

For yderligere oplysninger om den fremgangsmåde, der skal anvendes i tilfælde af en SIS-indberetning, bør grænsevagterne konsultere Sirene-håndbogen.

** Retsgrundlag:*

- Schengen-konventionen (artikel 93-118)

3. *Særlige regler for ind- og udrejsekontrol af bestemte personkategorier*

3.1 **Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten**

3.1.1 Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, har som hovedregel lov til at passere en medlemsstats grænse på grundlag af følgende dokumenter:

- EU-, EØS-, CH-borgere: identitetskort eller pas
- EU-, EØS-, CH-borgeres familiemedlemmer, som er statsborgere i et tredjeland: pas. Det kan også kræves, at de har et indrejsevisum, hvis de er statsborgere i et tredjeland, hvis statsborgere er visumpligtige, medmindre de er i besiddelse af gyldig opholdstilladelse eller opholdskort udstedt af en medlemsstat (eller af EØS-lande eller CH).

N.B. På grundlag af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og **Det Schweiziske Forbund** på den anden side om fri bevægelighed for personer omfatter ovennævnte også lønmodtagere, uanset nationalitet, som arbejder for en leverandør af tjenesteydelser, som er integreret på arbejdsmarkedet i Schweiz eller en af medlemsstaterne og er udstationeret for at levere en tjenesteydelse på Schweiz' eller en af medlemsstaternes område (artikel 17 i bilag I til aftalen).

3.1.2 Hvis en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, imidlertid ikke er i besiddelse af de krævede rejsedokumenter eller de eventuelt krævede visa, skal den berørte medlemsstat give denne person enhver rimelig mulighed for inden for en rimelig frist at opnå eller fremskaffe de nødvendige dokumenter, eller få bekræftet eller på anden måde godtgjort, at vedkommende er omfattet af retten til fri bevægelighed, inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse.

3.1.3 Som følge heraf bør kontrollen af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, som hovedregel begrænses til en kontrol af deres identitet og nationalitet /familiemæssige tilknytning (såkaldt "**minimumskontrol**", se punkt 1.4 ovenfor). Der bør derfor ikke stilles dem spørgsmål vedrørende formålet med rejsen, rejseplaner, arbejdsattest, lønsedler, kontoudtog, indkvartering, subsistensmidler eller andre personoplysninger.

- 3.1.4 Grænsevagterne kan imidlertid på et ikke-systematisk grundlag og for at sikre sig, at disse personer ikke udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig fare for medlemsstaternes indre sikkerhed eller offentlige orden eller medlemsstaternes internationale forbindelser eller en trussel mod den offentlige sundhed, fortage en yderligere kontrol af disse personer ved at søge i nationale og europæiske databaser.

Et søgeresultat i SIS eller i andre databaser er ikke i sig selv tilstrækkelig grund til at nægte indrejse for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten (se punkt 6.3, afsnit I, om reglerne for **nægtelse af indrejse** for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten).

En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde nægtelse af indrejse.

** Retsgrundlag – retspraksis:*

- Direktiv 2004/38/EF (artikel 4, 5 og 27)

- Schengen-grænsekodeksen (artikel 7)

- Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, 21. juni 1999

- Domstolens dom af 25. juli 2002, sag C-459/99, MRAX mod Belgien

- Domstolens dom af 17. februar 2005, sag C-215/03, Salah Oulane mod Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

- Domstolens dom af 31. januar 2006, sag C-503/03, Kommissionen mod Spanien

3.2 Statsoverhoveder

Statsoverhoveder og medlemmer af deres delegationer, hvis ankomst og afrejse er blevet meddelt officielt ad diplomatisk vej til grænsevagterne, kan fritages for ind- og udrejsekontrol.

** Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VII)

3.3 Flypiloter

3.3.1 Flypiloter og andre besætningsmedlemmer kan passere grænsen i embeds medfør på basis af deres pilotcertifikat eller flybesætningsbevis, som omhandlet i bilag 9 til konventionen om international civil luftfart (ICAO) af 7. december 1944, når de:

- (a) går om bord eller fra borde i en lufthavn, hvor der mellemlandes, eller i en ankomstlufthavn på en Schengen-stats område
- (b) rejser ind i den kommune, hvor den lufthavn, hvor der mellemlandes, eller ankomstlufthavnen er beliggende på en Schengen-stats område
- (c) ved brug af et hvilket som helst transportmiddel rejser til en lufthavn på en Schengen-stats område for der at gå om bord i et fly med afgang fra denne lufthavn.

I alle andre tilfælde skal de generelle indrejsebetingelser for tredjelandstatsborgere være opfyldt.

3.3.2. I forbindelse kontrollen i lufthavne kontrolleres flybesætningen så vidt muligt først, dvs. kontrollen finder sted enten før passagerkontrollen eller på steder, der er specielt beregnet hertil. Besætningsmedlemmer, som grænsekontrolpersonalet kender som led i sit arbejde, kan eventuelt blot underkastes stikprøvekontrol.

** Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VII)
- ICAO-konventionen

3.4 Sømænd

3.4.1 Sømænd kan gå i land, dvs. opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilgrænsende kommuner, på grundlag af deres identitetsdokument for søfolk udstedt i henhold til Genève-konventionen af 19. juni 2003 (nr. 185), London-konventionen af 9. april 1965 (FAL-konventionen) og de relevante nationale bestemmelser, forudsat at et sådant dokument er anerkendt af den pågældende Schengen-stat. I dette tilfælde behøver de ikke at henvende sig til et grænseovergangssted på betingelse af, at de er opført på deres skibs besætningsliste, der i forvejen er blevet kontrolleret af de kompetente myndigheder.

Hvis risikovurderingen for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring imidlertid gør det berettiget, skal de underkastes den normale indgående kontrol, der finder anvendelse på tredjelandstatsborgere.

3.4.2 Sømænd, som agter at opholde sig uden for de kommuner, der ligger i nærheden af havnene, skal opfylde de generelle betingelser for indrejse på Schengen-staternes område.

Indehavere af en søfartsbog eller et identitetsdokument for søfolk kan imidlertid få tilladelse til indrejse på en Schengen-stats område, selv om de ikke er i besiddelse af gyldigt visum og/eller ikke kan godtgøre, at de er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler, i følgende tilfælde:

- påmønstring af et skib, der allerede er fortøjet, eller som umiddelbart ventes til en havn i en Schengen-stat
- transit til et tredjeland eller tilbagerejse til hjemlandet
- nødstilfælde eller nødvendighed (sygdom, afskedigelse, kontraktudløb osv.).

I sådanne tilfælde kan indehavere af en søfartsbog eller et identitetsdokument for søfolk, der er visumpligtige som følge af deres nationalitet og ikke er i besiddelse af et visum ved indrejse på en Schengen-stats område, få udstedt et visum ved grænsen (se punkt 7, afsnit I nedenunder).

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VII)
- Genève-konvention nr. 185
- FAL-konventionen

3.5 Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer

3.5.1 Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas udstedt af tredjelande eller deres regeringer, der er anerkendt af Schengen-staterne, og som rejser i embeds medfør, kan i kraft af de særlige privilegier eller immuniteter, de nyder, få forrang for andre rejsende ved ind- og udrejsekontrollen, selv om de i givet fald stadig er visumpligtige. Indehavere af disse dokumenter skal ikke godtgøre, at de er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler.

3.5.2 Hvis en person, der ankommer til den ydre grænse, påberåber sig privilegier, immuniteter eller fritagelser, kan grænsevagten forlange, at vedkommende beviser sin status ved at fremlægge relevant dokumentation herfor, navnlig attester fra den akkrediterende stat, diplomatpas eller andet. I tvivlstilfælde kan grænsevagten om nødvendigt søge oplysninger ved direkte henvendelse til udenrigsministeriet.

Endvidere må grænsevagter ikke nægte indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas indrejse på Schengen-staternes område uden først at have konsulteret de kompetente nationale myndigheder. Dette gælder ligeledes, når den pågældende er indberettet i SIS.

3.5.3 Akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familie kan rejse ind på Schengen-staternes område ved fremvisning af et kort udstedt af Schengen-staternes udenrigsministerier og deres grænsepassagedokument.

Det er ikke nødvendigt at kontrollere indrejsebetingelserne, når diplomaten rejser ind på den Schengen-stats område, hvor vedkommende er akkrediteret, og hvor vedkommende har ret til længerevarende ophold.

3.5.4 Diplomater, der er akkrediteret uden for Schengen-staternes område, skal opfylde de generelle indrejsebetingelser i forbindelse med private rejser.

3.5.5 Såfremt der er risiko for eller begrundet mistanke om en forseelse eller strafbar handling fra diplomaters side, skal det pågældende lands udenrigsministerium straks underrettes.

3.5.6 I overensstemmelse med Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser af 18. april 1961 nyder diplomater kun ukrænkelighed og andre immuniteter i de lande, hvor de er akkrediteret, og i de lande, de rejser igennem for at tiltræde eller vende tilbage til deres post, eller ved hjemrejse til deres eget land. Dette gælder ikke i forbindelse med private rejser.

3.5.7. Medlemmer af internationale organisationer, der er indehavere af dokumenter udstedt af nedenstående internationale organisationer og rejser i embeds medfør, kan så vidt muligt indrømmes fortrinsbehandling ved ind- og udrejsekontrollen.

Der er navnlig tale om følgende dokumenter:

- laissez-passers fra De Forenede Nationer udstedt til De Forenede Nationers og særorganisationernes personale på grundlag af konventionen om rettigheder og

immuniteter for særorganisationerne, vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling i New York den 21. november 1947

- passerseddel fra Det Europæiske Fællesskab (EF)
- passerseddel fra Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom)
- legitimationsdokument udstedt af Europarådets generalsekretær
- dokumenter udstedt i henhold til artikel III, stk. 2, i overenskomsten mellem deltagerne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker (militært identitetskort med tjenstlig rejseordre, en rejseplan eller en personlig eller fælles marchordre) samt dokumenter udstedt inden for rammerne af partnerskab for fred.

Indehavere af disse dokumenter skal som hovedregel ikke godtgøre, at de er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler.

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VII)
- Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser af 18. april 1961

3.6 Indbyggere i grænseområder, der er omfattet af en ordning for mindre grænsetrafik

3.6.1 Indbyggere i grænseområder i et tilgrænsende tredjeland, som er i besiddelse af en tilladelse med henblik på mindre grænsetrafik (Local Border Traffic Permit – LBTP), der er udstedt på grundlag af en ordning for mindre grænsetrafik på basis af en bilateral aftale mellem en medlemsstat og det pågældende tredjeland, er omfattet af en særlig ordning ved grænsepassage, dvs.:

- de er visumfritagne, hvis de er i besiddelse af en tilladelse med henblik på mindre grænsetrafik; det kan kræves af dem, at de er i besiddelse af et pas sammen med tilladelsen, hvis dette er fastsat i de bilaterale aftaler med det pågældende tredjeland
- efter kontrol af gyldigheden og ægtheden af tilladelsen med henblik på mindre grænsetrafik, som beviser, at personen har status som indbygger i grænseområderne, bør der ikke foretages yderligere kontrol med hensyn til rejsens formål eller besiddelsen af subsistensmidler

- hverken tilladelsen med henblik på mindre grænsetrafik eller passet, hvis det kræves, stemples ved ind- og udrejse.

3.6.2 Grænsepassagen for disse personer kan lattes yderligere på grundlag af de bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og et tredjeland, jf. punkt 3, afsnit II.

** Retsgrundlag:*

- Forordning (EF) nr./2006 om mindre grænsetrafik
- Bilaterale aftaler indgået af Schengen-stater om mindre grænsetrafik

3.7 Mindreårige

3.7.1 Grænsevagterne skal være særlig opmærksomme på mindreårige, uanset om de rejser ledsaget eller uledsaget.

3.7.2 I tilfælde af ledsagede mindreårige skal grænsevagten kontrollere, om de personer, der ledsager den mindreårige, har forældremyndigheden over denne, bl.a. når den mindreårige kun ledsages af én voksen, og der er en alvorlig grund til at tro, at den mindreårige ulovligt er blevet fjernet fra den eller de personer, der har forældremyndigheden over den mindreårige. I dette tilfælde skal grænsevagten foretage alle nødvendige undersøgelser for at forhindre bortførelse eller under alle omstændigheder ulovlig fjernelse af den mindreårige.

3.7.3 Uledsagede mindreårige skal undersøges gennem en indgående kontrol af deres rejsedokumenter og -bilag for at sikre, at de ikke forlader området imod den eller de personers vilje, som har forældremyndigheden over dem.

** Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VII)

3.8 Skoleelever fra tredjelands med bopæl i en medlemsstat eller i et tredjeland, hvis statsborgere ikke er visumpligtige³

3.8.1 Skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, hvis statsborgere er visumpligtige, men som har lovlig bopæl i en anden medlemsstat og deltager i en organiseret skolerejse, er

³ Dette afsnit gælder ikke for Norge, Island og Schweiz.

ikke visumpligtige med henblik på gennemrejse eller et kort ophold på en anden medlemsstats område, for så vidt følgende betingelser er opfyldt:

- (a) De ledsages af en lærer fra den pågældende skole, som er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument og af et visum, hvis dette kræves.
- (b) Læreren kan fremlægge en blanket udstedt af den pågældende skole med angivelse af alle de skoleelever, der deltager i skolerejsen, og dokumentation for opholdets eller gennemrejsens formål og omstændigheder.
- (c) Skoleeleverne er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage.

Dette sidste krav – besiddelse af et gyldigt rejsedokument – frafalder, hvis:

- ovennævnte formular indeholder et foto af nyere dato af de elever, som ikke er i besiddelse af et identifikationsbevis med foto
- den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor skoleeleverne har bopæl, bekræfter de pågældende skoleelevers opholdsret samt deres ret til genindrejse på dens område og sikrer, at blankettens gyldighed er attesteret i overensstemmelse hermed (dvs. med den nationale kompetente myndigheds stempel)
- den medlemsstat, hvor skoleeleverne har bopæl, har meddelt andre medlemsstater, at den ønsker, at dens lister skal anerkendes som gyldigt rejsedokument.

3.8.2 Ovennævnte bestemmelser fritager ikke skoleelever eller den eller de lærere, der ledsager dem, for at blive underkastet ind- og udrejsekontrol i overensstemmelse med de generelle regler (punkt 1, afsnit I).

De kan nægtes indrejse eller gennemrejse, hvis dette er begrundet, i overensstemmelse med punkt 6, afsnit I.

3.8.3 Visumfritagelsen kan også udvides til at omfatte skoleelever, der deltager i en organiseret skolerejse, og som er statsborgere i et tredjeland, hvis statsborgere er visumpligtige, men som har bopæl i et tredjeland, der er fritaget for denne forpligtelse (f.eks. skoleelever, der er bosniske statsborgere, men har lovlig bopæl i Kroatien).

I et sådant tilfælde skal de samme krav som dem, der gælder for skoleelever med bopæl i en medlemsstat, være opfyldt.

** Retsgrundlag:*

- Rådets afgørelse 94/795/RIA af 30. november 1994

- Forordning (EF) nr. 539/2001 (artikel 4)

3.9 Grænsearbejdere

Grænsearbejdere og andre kategorier af regelmæssige grænsependlere, som grænsevagterne kender godt, fordi de hyppigt passerer grænsen ved samme grænseovergang, og som på grundlag af en første kontrol viser sig ikke at være indberettet hverken i SIS eller i en national database, skal kun underkastes stikprøvekontrol for at fastslå, om de er i besiddelse af et gyldigt grænsepassagedokument og opfylder de nødvendige betingelser for indrejse. Stikprøvekontrollen skal foretages i overensstemmelse med de gældende procedurer af henholdsvis tredjelandstatsborgere generelt og personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten.

Disse personer skal uden varsel og med uregelmæssige mellemrum underkastes en indgående ind- og udrejsekontrol.

** Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VII)

3.10 ADS-turister

Aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas nationale turistadministration om visumspørgsmål og dermed forbundne anliggender vedrørende turistgrupper fra Folkerepublikken Kina (Approved Destination Status) regulerer specifikt rejser, som turistgrupper bestående af kinesiske borgere foretager fra Kina til Fællesskabets område.

3.11 Deltagere i sådanne kinesiske rejsegrupper ("ADS-turister"), som bør bestå af mindst 5 personer, skal indrejse i og forlade Fællesskabets område som en gruppe. De skal også rejse inden for Fællesskabets område som en gruppe efter det fastlagte rejseprogram.

3.12 ADS-turister skal i princippet ledsages af en rejseleder, som skal sikre, at de indrejser i og forlader Fællesskabets område som en gruppe.

- 3.13 Der skal foretages normal ind- og udrejsekontrol (punkt 1, afsnit I) af grupper af ADS-turister. Kontrollen kan også omfatte kontrol af den pågældende ADS-status, som under alle omstændigheder bør fremgå af visummærkatet. Visa, der indeholder referencen "ADS", er altid individuelle visa. Rejselederen skal også underkastes de normale procedurer for ind- og udrejsekontrol, som omfatter kontrol af den pågældendes status som rejseleder.

Grænsevagten kan også afkræve dokumentation for den pågældende ADS-status og status som rejseleder.

* *Retsgrundlag:*

- Rådets afgørelse af 8. marts 2004 om indgåelse af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas nationale turistadministration om visumspørgsmål og dermed forbundne anliggender vedrørende turistgrupper fra Folkerepublikken Kina (ADS)

4. *Stempling af rejsedokumenter*

- 4.1 Alle tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter skal som hovedregel systematisk stemples ved ind- og udrejse. Stemplingen udgør ikke et bevis for, at der er foretaget en indgående kontrol; den gør det kun muligt med sikkerhed at fastslå, hvor og hvornår grænsepassagen har fundet sted. Stemplingen har også til formål at sikre, at det i forbindelse med kontrollen ved indrejse på og udrejse fra Schengen-området er muligt at kontrollere, om den tilladte maksimale varighed af en tredjelandstatsborgers ophold på Schengen-området – tre måneder pr. seks måneders periode – er blevet overholdt.

Grænsevagterne skal derfor altid stemple de dokumenter, der giver tredjelandstatsborgere mulighed for grænsepassage, selv under særlige og uforudsete omstændigheder, herunder i tilfælde af lempelse af kontrollen.

Der skal også anbringes et stempel på rejsedokumenter tilhørende en person, der få udstedt visum ved grænsen (punkt 7, afsnit I).

- 4.2 Der anbringes **intet ind- eller udrejsestempel** på:

- a) rejsedokumenter tilhørende statsborgere i EU, Norge, Island, Liechtenstein og Schweiz

- b) rejsedokumenter tilhørende statschefer og højtstående personer, hvis ankomst forinden er blevet officielt meddelt via de diplomatiske kanaler
- c) pilotcertifikater eller flybesætningsbeviser
- d) rejsedokumenter tilhørende søfolk, der kun opholder sig på en medlemsstats område under skibets ophold i anløbshavnen
- e) rejsedokumenter tilhørende besætningsmedlemmer og passagerer på krydstogtskibe, der ikke skal underkastes ind- og udrejsekontrol i de tilfælde, der er fastsat i punkt 2, afsnit IV
- f) dokumenter, der giver statsborgere fra Andorra, Monaco og San Marino mulighed for grænsepassage
- g) dokumenter tilhørende indbyggere i grænseområder, der er omfattet af en ordning for mindre grænsetrafik (punkt 3, afsnit II).

4.3 Rejsedokumenter tilhørende **EU-, EØS- og CH-borgers familiemedlemmer**, som er tredjelandstatsborgere, skal også stemples, medmindre de foreviser opholdstilladelse eller -kort med angivelsen "unionsborgers familiemedlem" eller "EØS- eller CH-borgers familiemedlem".

*** F.eks.:**

1) En ukrainsk statsborger, som er hustru til en nederlandsk borger og indehaver af nederlandsk opholdstilladelse/-kort (som angiver, at hun er en EU-borgers familiemedlem), og som ledsages af sin ægtefælle, eller som efterfølgende slutter sig til sin ægtefælle og derved udøver sin ret til fri bevægelighed. Denne kvindes rejsedokument **skal ikke** stemples.

2) En kroatisk ægtemand til en britisk statsborger, som er i besiddelse af britisk opholdstilladelse/-kort (som angiver, at han er en EU-borgers familiemedlem), og som ledsages af sin hustru. Denne mands rejsedokument **skal ikke** stemples.

3) En indisk statsborger, som er hustru til en fransk borger og indehaver af Schengenvisum, men (endnu) ikke af fransk opholdstilladelse/-kort, slutter sig til sin ægtefælle. I dette tilfælde **skal** denne kvindes rejsedokument stemples.

4.4 Hvis en tredjelandstatsborger anmoder om det, kan ind-/udrejsestempellet undtagelsesvis, såfremt anbringelsen heraf kan medføre betydelige vanskeligheder for personen, anbringes på et særskilt ark. Arket skal udleveres til tredjelandstatsborgeren.

4.5 Det kan også ske i praksis, at det dokument, der giver en tredjelandstatsborger mulighed for grænsepassage, ikke længere kan påføres et stempel, da der ikke er flere sider til rådighed. I et sådant tilfælde bør det anbefales tredjelandstatsborgeren at ansøge om fornyet pas, således at der fortsat kan påføres stempler dér i fremtiden.

Undtagelsesvis – og navnlig med hensyn til regelmæssige grænsependlere - kan der imidlertid anvendes et særskilt ark, hvorpå der kan anbringes yderligere stempler. Arket skal udleveres til tredjelandstatsborgeren.

Under alle omstændigheder er **manglen på tomme sider i et pas ikke i sig selv en gyldig og tilstrækkelig grund til at nægte en person indrejse** (se punkt 6, afsnit I, om grundene til nægtelse af indrejse).

*** Anbefalet praksis:**

Det ark, der er nævnt i punkt 4.4 og 4.5, bør som et mindstekrav indeholde følgende oplysninger:

- grænseovergangsstedets navn og adresse
- udstedelsesdato
- navnet på indehaveren af rejsedokumentet
- rejsedokumentets nummer
- grænseovergangsstedets officielle stempel
- grænsevagtens navn og underskrift.

4.6 Når tredjelandstatsborgere, der er visumpligtige, rejser ind og ud, anbringes stemplet så vidt muligt således, at det dækker visummets kant, uden at oplysningerne på visummet bliver ulæselige, eller de synlige sikkerhedsfeatures på visummærkatens beskadiges. Hvis der skal anbringes flere stempler (f.eks. ved visum til flere indrejser), skal dette gøres på siden over for den side, hvor visummet er anbragt. Hvis denne side ikke kan bruges, skal stemplet anbringes på den følgende side. Den maskinlæsbare del må ikke stemples, og

stemplerne kan ikke anbringes på siderne med personoplysninger og andre sider med originale formelle anmærkninger.

*** Anbefalet praksis:**

- Stemplerne bør så vidt muligt anbringes i kronologisk orden for at gøre det lettere at finde det tidspunkt, hvor personen senest har passeret grænsen.
- Udrejsestemplet bør anbringes i nærheden af indrejsestemplet.
- Stemplet bør anbringes i horisontal position, således at det er let læseligt.
- Der bør ikke anbringes noget stempel ovenpå allerede eksisterende stempler, herunder stempler påført af andre lande.

4.7 Der benyttes forskellige typer stempler til at attestere indrejse og udrejse (et rektangulært stempel for indrejse og et rektangulært stempel med afrundede hjørner for udrejse). Disse stempler indeholder landets kendingsbogstav(er) og en angivelse af grænseovergangssted, dato, kontrolnummer samt et piktogram, der angiver, hvilken transportvej der er anvendt (land-, luft- eller søvejen).

Forespørgsler om ind- og udrejsestempler samt dokumentation vedrørende forfalskede, falske, tabte eller ukorrekt anbragte stempler kan rettes til det kontaktpunkt, der er oprettet af hver Schengen-stat til dette formål.

4.8 Hvert grænseovergangssted skal føre optegnelser over de ind- og udrejsestempler, der er udleveret til og afleveret af hver grænsevagt, der foretager kontrol. Dette omfatter også referencen i forbindelse med det enkelte stempel, som i givet fald skal anvendes til sammenligning på et senere tidspunkt.

Når stemplerne ikke er i brug, skal de være låst inde, og kun de bemyndigede grænsevagter skal have adgang til dem.

4.9 Stemplernes sikkerhedskoder skal ændres regelmæssigt og mindst én gang om måneden.

4.10 Hvis det ved udrejsen fremgår, at en tredjelandsstatsborgers rejsedokument ikke er forsynet med indrejsestempel, kan grænsevagten have en formodning om, at indehaveren er rejst ulovligt ind på Schengen-staternes område og/eller har overskredet den maksimale varighed af opholdet. Hvis det er tilfældet, kan der pålægges en sanktion i henhold til national ret.

- 4.11 Hvis tredjelandstatsborgeren imidlertid fremlægger et hvilket som helst troværdigt bevismiddel, f.eks. transportbilletter eller bevis for tilstedeværelse uden for medlemsstaternes område, skal der ikke pålægges en sanktion, og en sådan person skal af grænsevagten have udleveret enten en særlig bekræftelse på en formular eller, når det er fastsat i national lovgivning, angive direkte i rejsedokumentet, hvor og hvornår personen har passeret den ydre grænse.

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (artikel 10 og bilag IV)

- Direktiv 2004/38/EF (artikel 5)

- Schengen-konventionen (artikel 21)

5. *Lempelse af kontrollen*

- 5.1 Ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser kan lempes under særlige og uforudsete omstændigheder. Sådanne særlige og uforudsete omstændigheder foreligger, når uforudselige begivenheder medfører en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne ved grænseovergangsstedet urimeligt lange, samtidig med at alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation er opbrugt. Dette kunne være tilfældet i forbindelse med f.eks. en oversvømmelse eller anden alvorlig naturkatastrofe, som hindrer passage af grænsen ved andre grænseovergangssteder, således at trafikstrømmene fra flere grænseovergangssteder omledes til kun et enkelt grænseovergangssted.
- 5.2 Når ind- og udrejsekontrollen lempes, er indrejsekontrollen principielt vigtigere end udrejsekontrollen. Afgørelser om lempelse af kontrollen skal træffes af den overordnede grænsevagt på det pågældende grænseovergangssted. En lempelse af kontrollen skal være midlertidig, være tilpasset omstændighederne og iværksættes gradvis.
- 5.3 Selv i tilfælde af lempelse af ind- og udrejsekontrollen skal grænsevagten stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter både ved ind- og udrejse, jf. punkt 4, afsnit I, og skal mindst foretage en minimumskontrol.

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (artikel 8)

6. *Nægtelse af indrejse*

6.1 Tredjelandstatsborgere skal nægtes indrejse i følgende tilfælde:

- a) de er ikke i besiddelse af gyldige rejsedokumenter
- b) de har falske (forfalskede) rejsedokumenter
- c) de er ikke i besiddelse af gyldigt visum, når dette kræves, eller opholdstilladelse udstedt af en Schengen-stat
- d) de er i besiddelse af falske (forfalskede) visa eller opholdstilladelser
- e) de har ikke fyldestgørende dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder
- f) de har allerede opholdt sig på Schengen-staternes område i tre måneder pr. seks måneders periode
- g) de mangler tilstrækkelige subsistensmidler i forhold til opholdets varighed og form eller midlerne til hjemrejsen til hjemlandet eller gennemrejse
- h) de er indberettet i SIS eller i nationale databaser som uønskede
- i) de udgør en trussel mod en eller flere Schengen-staters offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser.

*** F.eks.:**

1) Et cykelhold fra Nigeria er på vej til Ukraine, hvor de angiveligt skal deltage i et cykelløb, der arrangeres dér. De ankommer til Warszawa Lufthavn (PL), hvor de oplyser, at de vil rejse til Ukraine med bus. Ved den almindelige indrejsekontrol (first line) konstateres det, at selv om de har gyldigt transitvisum til Polen, er de ikke i besiddelse af gyldigt visum til indrejse i Ukraine. Der foretages en mere indgående afhøring som led i "second line"-kontrollen, hvor de foreviser et dokument, der bekræfter deltagelsen i løbet, og de hævder, at det ikke vil være noget problem at opnå visa ved den ukrainske grænse. Cykelrytterne er imidlertid ikke engang i besiddelse af de cykler, de skal bruge til løbet, og kan heller ikke på overbevisende måde forklare, hvor og hvordan de vil få dem, når de er kommet til Ukraine. Efter samråd med de ukrainske grænsevagter om spørgsmålet og

under hensyntagen til deres negative vurdering af muligheden for at udstede et visum ved grænsen i et sådant tilfælde, træffes der afgørelse om at nægte indrejse.

2) En moldovansk borger ankommer i bil til den ungarsk-ukrainske grænse og angiver at ville rejse til Tyskland i turismeøjemed. Ved den almindelige indrejsekontrol (first line) konstateres det, at den rejsende ikke er i stand til at forevise nogen dokumentation (hotelbooking, indbydelse osv.) for, hvor han vil opholde sig i Tyskland, og han kan heller ikke bevise, at han har tilstrækkelige subsistensmidler til dækning af ophold og hjemrejse. I et sådant tilfælde træffes der afgørelse om at nægte indrejse.

3) En tunesisk borger ankommer til Schiphol Lufthavn (NL). Formålet med rejsen er at besøge slægtninge (søskende), der bor i Bruxelles (BE). Han er i besiddelse af gyldigt Schengen-visum, en returbillet og en indbydelse/garanti fra sine værter, der bor i Belgien. Denne indbydelse er imidlertid ikke bekræftet af de kompetente belgiske myndigheder (som krævet i den belgiske lovgivning). Inden der træffes afgørelse om tilladelse til indrejse eller ej, skal der i et sådant tilfælde foretages yderligere kontrol, f.eks. ved at undersøge passet for at konstatere, om personen tidligere har fået udstedt Schengen-visum, sammenligne tidligere indrejse-/udrejsestempler for at konstatere, om personen tidligere har overskredet opholdsfrister på Schengen-området, tage kontakt til de kompetente belgiske myndigheder og anmode dem om at foretage den nødvendige kontrol med hensyn til værterne. Disse kontrolforanstaltninger har til formål at kontrollere, om personen er i god tro; der vil kun blive truffet afgørelse på grundlag af resultatet af sådanne kontroller.

4) Et fly fra Shanghai lander i Helsingfors-Vantaa Lufthavn (FI). WHO har erklæret, at der foreligger en folkesundhedstrussel, der giver anledning til international bekymring (på grundlag af risikoen for SARS), hvilket kræver, at der træffes strenge forholdsregler over for alle passagerer, der ankommer fra Kina. Alle passagerer anmodes om at udfylde et lokaliseringkort, herunder flysædenummer og kontaktoplysninger, i tilfælde af, at de efterfølgende skal spores. I terminalen går alle passagerer gennem en specielt indrettet korridor, hvor der er installeret medicinsk udstyr. Nogle kinesiske statsborgere og EU-borgere viser symptomer på SARS og er stadig smittefarlige. Efter samråd med læger træffes der afgørelse om at nægte de kinesiske statsborgere indrejse og øjeblikkeligt at indlægge EU-borgerne på grund af den alvorlige trussel om smittespredning. Andre passagerer på flyet kontaktes ved hjælp af oplysningerne på lokaliseringkortene og anmodes om at henvende sig til lægen. Dette udelukker ikke muligheden for at træffe alternative foranstaltninger, f.eks. karantæne, hvor det er hensigtsmæssigt og begrundet i hensynet til den offentlige sundhed.

5) En gruppe fodboldfans fra Ukraine ankommer til den polsk-ukrainske grænse. De rejser med bus. Ved indrejsekontrollen konstateres det, at de er i besiddelse af nogle farlige redskaber som f.eks. baseballkøller, nunchakuer, knive og andre genstande, som kunne anvendes mod andre personer. I dette tilfælde må indrejse nægtes af hensyn til den offentlige orden, medmindre de rejsende accepterer at deponere det farlige udstyr, inden de passerer den polske grænse.

6) En gruppe unge marokkanske turister, der er rejst med færge fra Tanger, ankommer til Alicante havn (ES). Gruppens rejseplan omfatter angiveligt to byer i Spanien (Barcelona og Madrid) og en række byer i Frankrig. De vil rejse tilbage til Marokko med fly fra Paris-Charles de Gaulle Lufthavn; de har gyldige billetter til hjemrejsen. Ved indrejsekontrollen har en af dem ikke gyldigt Schengen-visum, hvilket angiveligt skyldtes tidnød. Formålet med rejsen kontrolleres, og de rejsende har tilstrækkelige subsistensmidler. Personen kan imidlertid ikke på nogen måde bevise, at han ikke har været i stand til at ansøge om visum på forhånd, eller at der er tale om uforudsigelig og tvingende indrejsegrunde. I et sådant tilfælde, og da der ikke foreligger humanitære hensyn og/eller internationale forpligtelser, skal personen uden visum nægtes indrejse.

7) En russisk familie passerer den estiske grænse i bil. Bilen synes imidlertid at have et alvorligt mekanisk problem (dvs. bremserne fungerer ikke), som kunne bringe andre i fare. Under sådanne omstændigheder kan personerne først få tilladelse til indrejse med bilen, når problemet er afhjulpet. Hvis alle andre indrejsebetingelser er opfyldt, skal de imidlertid have lov til at rejse ind på området til fods eller på anden måde.

6.2 En medlemsstat kan undtagelsesvis beslutte ikke at nægte indrejse og lade tredjelandstatsborgeren rejse ind på sit område i følgende tilfælde:

- a) af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser (f.eks. hvis en person anmoder om asyl eller på anden måde har behov for international beskyttelse)
- b) hvis en person, der ikke er i besiddelse af visum, opfylder kriterierne for at få udstedt et visum ved grænsen (punkt 7, afsnit I)
- c) hvis personen er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et returvisum udstedt af en Schengen-stat med henblik på gennemrejse, således at personen kan nå frem til den pågældende stats område. Gennemrejse kan imidlertid nægtes, såfremt denne person er indberettet i nationale databaser.

** Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (artikel 1, 3, 5)

6.3 **Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten**, kan kun nægtes indrejse af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, dvs. såfremt deres personlige adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

6.3.1. Selv en indberetning i SIS kan derfor ikke i sig selv betragtes som en tilstrækkelig grund til automatisk at nægte disse personer indrejse; i et sådant tilfælde skal grænsevagten altid foretage en indgående vurdering af situationen og vurdere den i lyset af ovennævnte principper.

Hvis indberetningen er foretaget af en anden Schengen-stat, skal grænsevagten via netværket af Sirene-kontorer staks optage kontakt med de ansvarlige myndigheder i den Schengen-stat, der har foretaget indberetningen. Sidstnævnte skal navnlig kontrollere grunden eller grundene til, at indberetningen blev optaget, og om disse grunde stadig gør sig gældende. Disse oplysninger skal straks fremsendes til den anmodende medlemsstats myndigheder.

På basis af de modtagne oplysninger foretager de kompetente myndigheder en vurdering på grundlag af ovennævnte kriterier. På basis heraf vil grænsevagten tillade eller nægte den pågældende person indrejse.

Hvis det ikke er muligt at indhente oplysningerne inden for en rimelig frist, skal den pågældende person have tilladelse til at rejse ind på området. I dette tilfælde kan grænsevagterne såvel som de øvrige kompetente nationale myndigheder foretage den nødvendige kontrol, efter at personen er rejst ind på området, og om nødvendigt træffe passende foranstaltninger efterfølgende.

Ovennævnte berører ikke andre foranstaltninger, der skal træffes som følge af en SIS-indberetning, f.eks. anholdelse af den pågældende, indførelse af beskyttelsesforanstaltninger osv.

** Retsgrundlag/retspraksis:*

- Direktiv 2004/38/EF (artikel 27-33)

- Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet (EFT L 268 af 3.10.1998, s. 1)

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 af 21. april 2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 1.

- Domstolens dom af 3.juli 1980, sag C-157/79, Regina mod Stanislaus Pieck

- Domstolens dom af 31. januar 2006, sag C-503/03, Kommissionen mod Spanien

- 6.3.2. Hvis en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, ikke er i besiddelse af de krævede rejsedokumenter eller de eventuelt krævede visa, skal den berørte medlemsstat give denne person enhver rimelig mulighed for inden for en rimelig frist at opnå eller fremskaffe de nødvendige dokumenter, eller få bekræftet eller på anden måde godtgjort, at vedkommende er omfattet af retten til fri bevægelighed, inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse.

I tilfælde af, at en tredjelandstatsborger, der er en EU-/EØS-/CH-borgers familiemedlem, ikke er i besiddelse af det krævede visum, men kan bevise sin identitet og familiemæssige tilknytning til EU-/EØS-/CH-borgeren, og såfremt der ikke er beviser for, at den pågældende udgør en trussel for den offentlige orden, offentlige sikkerhed eller offentlige sundhed i medlemsstaterne, skal der udstedes visum til vedkommende ved grænsen. Et sådant visum skal udstedes gratis (se tillige punkt 7.10, afsnit I).

** Retsgrundlag/retspraksis:*

- Direktiv 2004/38/EF (artikel 5 og 27-33)

- Domstolens dom af 25. juli 2002, sag C-459/99, MRAX mod Belgien

- Domstolens dom af 17. februar 2005, sag C-215/03, Salah Oulane mod Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

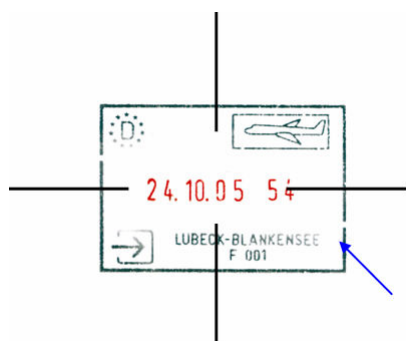
- 6.4 Ved nægtelse af indrejse for tredjelandstatsborgere skal kontrolpersonalet:

- a) udfylde en standardformular for nægtelse af indrejse med angivelse af begrundelsen eller begrundelserne for nægtelsen og udlevere den til den

pågældende tredjelandsstatsborger, som skal underskrive formularen og have udleveret en kopi af den underskrevne formular. Hvis tredjelandsstatsborgeren nægter at underskrive, anfører grænsevagten dette på formularen i rubrikken "Bemærkninger"

- b) stemple passet med et indrejsestempel, der med uudsletteligt sort blæk overstreges med et kryds, og skrive overfor til højre for dette, ligeledes med uudsletteligt blæk, det eller de bogstaver, der svarer til begrundelsen eller begrundelserne for nægtelse af indrejse, jf. formularen for nægtelse af indrejse (se nedenfor).

Eksempel på et annulleret stempel:

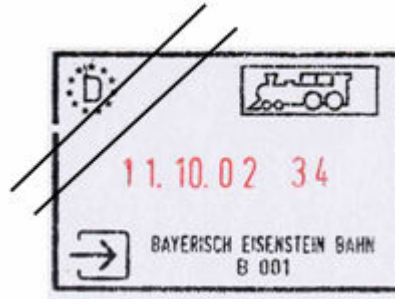
Bogstav, der angiver begrundelsen for nægtelse af indrejse i overensstemmelse med standardformularen

- 6.5 Hvis kontrolpersonalet konstaterer, at indehaveren af et Schengen-visum er indberettet i SIS som uønsket, skal visummet annulleres ved at påstemple det "ANNULLERET".
- 6.6 Det ensartede visum må ikke annulleres, blot fordi tredjelandsstatsborgeren ikke har kunnet fremvise den dokumentation, der kræves med hensyn til formålet med rejsen. I dette sidstnævnte tilfælde skal grænsevagten foretage endnu en undersøgelse for at vurdere, om den pågældende har fået visummet på svigagtigt grundlag og udgør en risiko med hensyn til ulovlig indvandring. Om nødvendigt vil der blive optaget kontakt med de kompetente myndigheder i den Schengen-stat, der har udstedt visummet. Kun hvis det konstateres, at visummet er udstedt på svigagtigt grundlag, skal et sådant visum annulleres af grænsevagten. For yderligere oplysninger henvises til punkt 8.1, afsnit I.

Bedste praksis: annullering af et ind- eller udrejsestempel i andre tilfælde end nægtelse af indrejse:

Der kan være tilfælde, hvor det er nødvendigt at annullere et stempel, som allerede er blevet anbragt på et pas (f.eks. hvis grænsevagten ved en fejl anbragte det forkerte

stempel). I sådanne tilfælde har den rejsende ingen ansvar for det, og stemplet kan derfor ikke annulleres på samme måde, som når en person nægtes indrejse. Det anbefales derfor at annullere stemplet ved at tegne to parallelle streger gennem stemplets øverste venstre hjørne som i eksemplet nedenfor:

- 6.7 Alle personer, der er nægtet indrejse, har ret til at påklage afgørelsen i henhold til national ret. Den pågældende tredjelandstatsborger skal have en skriftlig oversigt over klageprocedurerne og over de kontaktpunkter, der kan oplyse om repræsentanter med kompetence til at handle på tredjelandstatsborgerens vegne.
- 6.8 Hvis en **person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten**, nægtes indrejse, skal grænsevagten altid give den pågældende person skriftlig meddelelse herom. Afgørelsen skal være udformet på en måde, der giver vedkommende mulighed for at forstå dens indhold og virkning. Afgørelsen skal også indeholde præcise og fuldstændige oplysninger om det hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, der danner grundlag for afgørelsen, medmindre hensynet til statens sikkerhed er til hinder herfor. I meddelelsen angives det ligeledes, til hvilken rets- eller forvaltningsmyndighed der kan indgives klage, samt fristen herfor.
- 6.9 Afgørelsen om at nægte indrejse skal straks iværksættes.
- 6.10 Hvis den tredjelandstatsborger, der er nægtet indrejse, er blevet befordret ad land-, sø- eller luftvejen af en transportvirksomhed, har virksomheden pligt til straks at tage sig af den pågældende. Transportvirksomheden er navnlig forpligtet til at bringe tredjelandstatsborgeren tilbage til det tredjeland, hvorfra befordringen er sket, eller til det tredjeland, der udstedte det anvendte rejsedokument, eller til ethvert andet tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse. Såfremt den tredjelandstatsborger, der er nægtet indrejse, ikke straks kan sendes tilbage, skal transportvirksomheden pålægges alle nødvendige udgifter til indkvartering, underhold og tilbagerejse. Såfremt transportvirksomheden ikke er i stand til at tilbagesende tredjelandstatsborgeren, skal den

sørge for, at den pågældende tilbagesendes på anden måde (f.eks. ved at kontakte en anden transportvirksomhed).

- 6.11 Sanktioner skal fastsættes over for transportvirksomheden i henhold til direktiv 2001/51/EF og national ret.
- 6.12 Grænsevagterne skal træffe alle passende foranstaltninger, under hensyn til de lokale forhold, for at forhindre, at tredjelandsstatsborgere, der er nægtet indrejse, indrejser ulovligt (f.eks. ved at sikre, at de forbliver i transitområdet i en lufthavn, eller forbyde dem at gå i land i en havn).

* *Retsgrundlag:*

- Direktiv 2004/38/EF (artikel 5 og 27-33)
- Schengen-grænsekodeksen (artikel 13 og bilag V)
- Schengen-konventionen (artikel 26)
- Direktiv 2001/51/EF

7. *Udstedelse af visum ved grænsen, herunder til søfolk i transit*

7.1 Typer af ensartede Schengen-visa (gældende for alle Schengen-staters område)⁴:

- "Lufthavnstransitvisum" (**type A**): dette er et visum, der kan kræves af statsborgere fra visse tredjelande med henblik på transit gennem Schengen-staternes internationale transitområder i lufthavne, som en undtagelse fra princippet om fri transit, der er fastsat i bilag 9 til Chicago-konventionen angående international civil luftfart.
- "Transitvisum" (**type B**): dette giver indehaveren, der rejser fra et tredjeland til et andet, ret til at rejse gennem Schengen-medlemsstaternes områder en gang, to gange eller undtagelsesvis flere gange. Hver transit må højst være på fem dage (f.eks.: en rejse fra Tyrkiet til Albanien med gennemrejse via Grækenland).
- "Visum til kortvarigt ophold" (**type C**): dette giver indehaveren ret til ophold på Schengen-staternes områder i et tidsrum på højst tre måneder. Opholdets varighed kan

⁴ Disse visa udstedes kun af stater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud.

ikke overstige tre måneder pr. seks måneders periode at regne fra datoen for den første indrejse.

- "Nationalt visum" (**type D**): dette er et visum udstedt af en Schengen-stat til et længerevarende ophold (med henblik på studier, arbejde osv.), og det udstedes i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i national lovgivning. Den territoriale gyldighed af et sådant visum er begrænset til den udstedende stats område (undtagen i forbindelse med nedennævnte "D+C"-visa). Indehavere af et sådant visum har imidlertid ret til gennemrejse på de andre Schengen-staters område for at nå frem til og for første gang rejse ind i den udstedende stat på betingelse af, at de er i besiddelse af gyldigt rejsedokument, og at de ikke er opført på den nationale liste over uønskede personer i det land, hvis område de ønsker at rejse igennem.
- "Nationalt visum med samme gyldighed som et visum til kortvarigt ophold" (**type D+C**): dette er et nationalt visum udstedt af en Schengen-stat (til længerevarende ophold), men som samtidig er gyldigt til rejser til andre Schengen-stater i en periode på højst tre måneder fra den oprindelige gyldighedsdato. Et sådant visum udstedes på grundlag af de fælles betingelser og kriterier, der er fastsat for udstedelse af ensartede visa til kortvarigt ophold. Eksempel: et "D+C"-visum udstedt af Frankrig giver ikke kun mulighed for ophold på det franske område i hele visummets gyldighedsperiode, men også for rejser til alle andre Schengen-stater i en periode på højst tre måneder fra den gyldighedsdato, der fremgår af visummærkatet.
- "Kollektivvisum": dette er enten et transitvisum eller et visum til kortvarigt ophold af en varighed på højst 30 dage, der – såfremt det er lovligt efter de nationale bestemmelser – kan anbringes i et kollektivpas, der udstedes til en gruppe af udlændinge, der allerede eksisterede som gruppe før beslutningen om at foretage en rejse, og som ved indreisen på, opholdet i og udreisen fra området hele tiden rejser som en samlet gruppe. Denne visumtype kan udstedes til grupper på mindst fem og højst 50 personer. Den ansvarlige for gruppen skal have sit eget pas, hvori der om nødvendigt skal være anbragt et visum udstedt i den pågældendes navn. Dette berører ikke de særlige bestemmelser om udstedelse af visum ved grænsen til grupper af søfolk (punkt 7.9, afsnit I).
- "Visum med begrænset territorial gyldighed" (**type LTV-B eller LTV-C**): dette er et visum til kortvarigt ophold, som kun giver indehaveren ret til ophold på eller transit gennem den udstedende Schengen-stats eller flere Schengen-staters område. I dette tilfælde fremgår den territoriale gyldighed (en eller flere Schengen-stater) af selve visummærkatet. Et sådant visum udstedes kun i undtagelsestilfælde. Grænsevagterne

skal altid underrette deres centrale myndigheder inden for 72 timer, når der udstedes LTV-visa, med angivelse af oplysninger om den person, som visummet er udstedt til, og grundene til en sådan udstedelse.

** Retsgrundlag:*

- Rådets forordning (EF) nr. 539/2001
- Schengen-konventionen (artikel 9-17)

- Fælles konsulære instrukser

** Links:*

- Udfyldelse af visummærkat
- Eksempler på udfyldte visummærkater (yderligere retningslinjer)
- Eksempler på visummærkater udstedt af medlemsstaterne (med fotografier)

7.2 Visa kan udstedes ved grænsen, forudsat at tredjelandstatsborgeren:

- (a) er i besiddelse af et gyldigt grænsepassagedokument
- (b) kan forelægge dokumentation for rejsens formål og har tilstrækkelige subsistensmidler
- (c) ikke er indberettet i SIS som uønsket og ikke udgør en trussel mod Schengen-staternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser
- (d) kan bevise, at vedkommende ikke har været i stand til at ansøge om visum på forhånd, nemlig på grund af tidnød
- (e) dokumenterer, at der er tale om uforudsigelige og tvingende indrejsegrunde.

Endvidere skal grænsevagten være i stand til at kontrollere, at den pågældendes tilbagerejse til hjemlandet eller til et tredjeland er sikret.

Udstedelsen af et visum ved grænsen (i stedet for hos et konsulat/en

ambassade, hvilket er hovedreglen) skal fortsat være undtagelsen. Bevisbyrden med hensyn til grundene til, at der ikke kunne ansøges om visum på et konsulat, og at et sådant derfor skal udstedes ved grænsen, ligger hos den pågældende tredjelandstatsborger.

7.3 Visummet kan udstedes:

a) med ubegrænset territorial gyldighed (ensartet Schengen-visum, gældende for alle Schengen-stater). I dette tilfælde kan der være tale om:

- visum til kortvarigt ophold (type C)
- transitvisum (type B). Denne visumtype kan kun udstedes til ansøgeren ved grænsen, hvis den pågældende er i besiddelse af gyldigt visum til det andet eller alle de andre transit- og bestemmelseslande uden for Schengen-området. Et sådant visum gør det muligt at rejse direkte gennem den eller de pågældende Schengen-staters område.

b) med begrænset territorial gyldighed (LTV-C eller LTV-B).

I begge tilfælde må visummet kun være gyldigt til **én indrejse**. Et visum til kortvarigt ophold må højst være gyldigt i 15 dage; et transitvisum må kun være gyldigt i 5 dage.

7.4 Et visum kan ikke påføres et rejsedokument, der ikke er gyldigt. Hvis et dokument ikke anerkendes som gyldigt af nogle Schengen-stater, skal det udstedte visum have begrænset territorial gyldighed. Hvis rejsedokumentet ikke anerkendes af det land, som udsteder visummet, skal visummærkatens påføres et særskilt, ensartet udformet ark.

7.5 Der kan principielt ikke udstedes visum ved grænsen til tredjelandstatsborgere, der tilhører den kategori af personer, for hvilken en eller flere centrale myndigheder i andre Schengen-stater skal høres. Et visum kan dog i undtagelsestilfælde udstedes ved grænsen til sådanne personer, nemlig af **humanitære hensyn**, af **hensyn til nationale interesser** eller på grund af internationale forpligtelser.

*** F.eks.:**

a) Visum udstedt ved grænsen af humanitære hensyn:

- pludselig opstået alvorlig sygdom hos en nær slægtning eller andre nærtstående personer
- en nær slægtnings eller andre nærtstående personers dødsfald

- indrejse nødvendig, således at der kan ydes indledende læge- og/eller psykologbehandling og undtagelsesvis opfølgingsbehandling i den pågældende Schengen-stat, navnlig efter en ulykke som f.eks. et skibbrud i farvande i nærheden af en Schengen-stat eller andre rednings- og katastrofesituationer.

b) Visum udstedt ved grænsen af hensyn til nationale interesser:

- indrejse af regeringsmedlemmer (regeringsleder, ministre) i et land, med hvilket den pågældende medlemsstat har diplomatiske forbindelser, hvis der gives officielle grunde, og hvis personerne har fremlagt bevis for deres angivne position

- indrejse for at deltage i drøftelser med repræsentanter for den pågældende medlemsstat, forudsat at der kan forevises en indbydelse; der skal så vidt muligt foretages en opringning til den person eller den organisation, der har sendt indbydelsen, for at kontrollere ægtheden af sidstnævnte

- indrejse af personer, som er offentligt kendte (f.eks. internationalt kendte politiske personer, erhvervs-, videnskabs- eller kulturpersoner)

- en Schengen-stats væsentlige udenrigspolitiske interesser.

N.B. I princippet bør de ovennævnte særlige undtagelsestilfælde udvides til også at omfatte ledsagende personer. Hvis de vedrører en delegationsgruppe, kan den kompetente nationale myndighed i tilfælde af tvivl anmodes om at træffe en afgørelse.

7.6 Der føres en liste over visa, der udstedes ved grænsen.

7.7 Gebyrerne for behandling af en visumansøgning ved grænsen svarer til de gebyrer, der opkræves af et konsulat. Visa ved grænsen kan dog udstedes gratis.

Særlige regler for søfolk:

7.8 Særlige regler for udstedelse af transitvisa ved grænsen finder anvendelse på **søfolk**. Der kan udstedes transitvisum ved grænsen til søfolk, som skal være i besiddelse af et visum ved passage af de ydre grænser, såfremt de:

- opfylder betingelserne i punkt 7.2, afsnit I
- er i besiddelse af gyldigt visum til det andet eller alle de andre transit- og bestemmelseslande uden for Schengen-området

– passerer grænsen med henblik på at påmønstre, påmønstre igen eller afmønstre et skib.

7.9 Til søfolk af samme nationalitet kan der, såfremt de rejser i en gruppe på mindst fem og højst 50 personer, ved grænsen udstedes kollektivt transitvisum, der bør påføres et separat ark. Arket skal indeholde efternavn og fornavn, fødselsdato, nationalitet og rejsedokumentnummer.

Dette kollektive visum kan kun udstedes, såfremt hver sømand opfylder betingelserne for at få udstedt visum ved grænsen.

Inden udstedelsen af visum ved grænsen til søfolk i transit skal de kompetente nationale myndigheder udveksle oplysninger i overensstemmelse med den specifikke arbejdsinstruks i bilaget til forordning (EF) nr. 415/2003.

Særlige regler for udstedelse af visa ved grænsen til EU-/EØS-/CH-borgeres familiemedlemmer, som er visumpligtige tredjelandstatsborgere:

7.10 Hvis en EU-/EØS-/CH-borgers familiemedlem, der ledsager eller slutter sig til den pågældende EU-/EØS-/CH-borger, ankommer til grænsen uden at være i besiddelse af det krævede visum, skal den berørte medlemsstat give denne person enhver rimelig mulighed for at få bekræftet eller på anden måde godtgjort, at vedkommende er omfattet af retten til fri bevægelighed, inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse. Såfremt det lykkes vedkommende at gøre dette, og såfremt der ikke er beviser for, at den pågældende udgør en trussel for den offentlige orden, offentlige sikkerhed eller offentlige sundhed, skal der straks udstedes visum til vedkommende ved grænsen. Visummet skal udstedes gratis.

** Retsgrundlag:*

- Direktiv 2004/38/EF (artikel 5)

- Rådets forordning (EF) nr. 415/2003

- Rådets forordning (EF) nr. 1683/95, som ændret ved

- Rådets forordning (EF) nr. 334/2002

- Forordning (EF) nr. 333/2002

- Domstolens dom af 25. juli 2002, sag C-459/99, MRAX mod Belgien

8. *Annulation, ophævelse og afkortelse af ensartede Schengen-visas gyldighedsperiode*

Annulation:

8.1 Annulation af et ensartet Schengen-visum ved grænsen skal forhindre personer, som ikke opfylder betingelserne herfor, i at rejse ind på Schengen-staternes område.

Et ensartet visum skal altid annulleres i følgende tilfælde:

- Indehaveren af visummet er indberettet i Schengen-informationssystemet (SIS), hvilket viser, at personen skal nægtes indrejse, eller at visummet er falsk eller forfalsket.
- Hvis der er alvorlig grund til at tro, at visummet er udstedt på svigagtigt grundlag (f.eks. hvis det synes klart, at en person har forfalsket dokumentationen for at få visummet).

Visummet skal imidlertid ikke automatisk annulleres, hver gang en person nægtes indrejse. Hvis f.eks. personen ved grænsepassagen ikke kan godtgøre, at vedkommende er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler, skal indrejse nægtes, men dette fører ikke automatisk til annulation af visummet, navnlig ikke hvis det er et Schengen-visum udstedt af en anden Schengen-stat (se tillige punkt 6.5 og punkt 6.6, afsnit I).

8.2 Hvis visummet annulleres, skal følgende procedure følges:

- Visummærkatens skal påstemples "ANNULLERET", og ordet "visum" skal krydses ud med uudsletteligt blæk.
- Grænsevagten skal destruere det optisk variable kendetegn ved visummet ved hjælp af et skarpt instrument (f.eks. en kuglepen el.lign.). Formålet er at forhindre, at det optisk variable kendetegn fjernes fra visummet og misbruges.

8.3 Grænsevagten skal altid underrette sine centrale myndigheder om, at visummet er blevet annulleret, og disse underretter – i tilfælde af, at visummet er blevet udstedt af en anden Schengen-stat – inden for 72 timer de kompetente myndigheder i den stat, der har udstedt det annullerede visum. Følgende oplysninger skal fremsendes:

- visumindehaverens efternavn, fornavn og fødselsdato
- visumindehaverens nationalitet
- rejselegitimationens art og nummer

- visummærkatens nummer
- visumtype
- dato og sted for udstedelsen af visummet
- dato og grunde til annullationen.

Ophævelse:

8.4 Ophævelsen af et visum gør det muligt at annullere visummets resterende gyldighedsperiode, efter at personen er rejst ind i landet. Visummet skal ophæves, hvis indehaveren ikke længere opfylder betingelserne for lovligt ophold på Schengen-staternes område.

En eventuel ophævelse af visummet skal meddeles de centrale myndigheder – som på deres side i givet fald underretter de centrale myndigheder i den udstedende Schengen-stat – i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i tilfælde af ophævelse af et visum.

Afkortelse af visummets gyldighedsperiode:

8.5. Visummets gyldighedsperiode kan afkortes, hvis det godtgøres, at indehaveren ikke har tilstrækkelige subsistensmidler i hele den oprindeligt planlagte opholdsperiode. Der kan også ske afkortelse, inden en tredjelandstatsborger udsendes (visummets sidste gyldighedsdag svarer til den dato, der er fastsat for tredjelandstatsborgerens udsendelse).

Afkortelsen af visummets gyldighedsperiode skal meddeles på samme måde som i forbindelse med annullation og ophævelse.

** Retsgrundlag:*

- Fælles konsulære instrukser (bilag 14)
- Afgørelse SCH/Com-ex(93)24

9. Særlige transitordninger

9.1 Forenklet transitdokument (FTD) og forenklet jernbanetransitdokument (FRTD)

9.1.1 Den 1. juli 2003 trådte en ny ordning for transit mellem Kaliningrad og det russiske hovedland i kraft. Der blev indført to typer dokumenter – et forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) - til passage af Litauens område

for at gøre det muligt og lettere at rejse for tredjelandsstatsborgere, som rejser mellem to dele af deres eget land, der ikke grænser op til hinanden.

- 9.1.2 FTD udstedes til flere indrejser med henblik på direkte transit ved hjælp af et hvilket som helst landtransportmiddel gennem Litauens område. Det udstedes af litauiske myndigheder og er gyldigt i højst tre år. En transitrejse på basis af FTD må ikke overstige 24 timer.
- 9.1.3 FRTD udstedes til enkelte ud- og hjemrejser med jernbane og er gyldigt i indtil tre måneder. En transitrejse på basis af FRTD må ikke overstige seks timer.
- 9.1.4 FTD/FRTD har samme gyldighed som et visum og skal udstedes i en ensartet udformning af konsulære myndigheder i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 og Rådets forordning (EF) nr. 694/2003. De kan ikke udstedes ved grænsen.

** Retsgrundlag:*

- Rådets forordning (EF) nr. 693/2003
- Rådets forordning (EF) nr. 694/2003

9.2. Transit gennem de medlemsstaters område, der ikke anvender Schengen-reglerne fuldt ud⁵

- 9.2.1 Indtil de kommer med i Schengen-området, kan Tjekkiet, Cypern, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen, Slovakiet og Slovenien ("nye medlemsstater") anerkende
- ensartede Schengen-visa
 - visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser udstedt af en Schengen-stat
 - nationale visa (til kortvarigt og længerevarende ophold) udstedt af en ny medlemsstat
 - opholdstilladelser udstedt af en ny medlemsstat

som ligestillede med deres nationale visa til transit gennem deres område (hver transit må ikke overstige fem dage).

- 9.2.2 Indehaverne af ovennævnte dokumenter skal underkastes de normale procedurer for ind- og udrejsekontrol (punkt 1, afsnit I).

⁵ Dette afsnit gælder kun for følgende medlemsstater: Tjekkiet, Cypern, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen, Slovakiet og Slovenien.

** Retsgrundlag:*

- Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 895/2006/EF af 14. juni 2006

9.3 Transit gennem medlemsstaternes område foretaget af indehavere af opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein

9.3.1 Opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein skal anerkendes af Schengenstaterne som ligestillede med et ensartet Schengen-visum eller deres nationale visum til transit gennem deres område. Hver transit må ikke overstige fem dage.

9.3.2 Til samme formål kan ovennævnte opholdstilladelser også anerkendes som ligestillede med et nationalt visum af Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.

9.3.3 Indehaverne af ovennævnte dokumenter skal underkastes de normale procedurer for ind- og udrejsekontrol (punkt 1, afsnit I).

** Retsgrundlag:*

- Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 896/2006/EF af 14. juni 2006

10. Asylansøgere/ansøgere om international beskyttelse⁶

*** Generelle principper:**

Alle ansøgninger om international beskyttelse (herunder asyl) indgivet ved grænsen skal behandles af medlemsstaterne for på grundlag af de kriterier, der er fastsat i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004, at vurdere, om ansøgeren kan anerkendes enten som flygtning i henhold til Genève-konventionen om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951, som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, eller som person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, som defineret i samme direktiv.

Den medlemsstat, der faktisk er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, skal afgøres i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 (Dublinforordningen).

⁶ Dette afsnit gælder ikke for Norge, Island og Schweiz.

Dette afsnit gælder for Danmark med hensyn til afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.

Behandlingens art skal fastsættes i henhold til Rådets direktiv 2005/85/EF (direktiv om asylprocedurer).

- 10.1 En tredjelandstatsborger skal betragtes som ansøger om asyl/international beskyttelse, hvis den pågældende – på nogen måde – giver udtryk for frygt for at lide alvorlig overlast, hvis vedkommende sendes tilbage til sit hjemland eller sædvanlige opholdssted.

Ønsket om at søge om beskyttelse behøver ikke at blive udtrykt på en bestemt måde. Ordet "asyl" behøver ikke at blive anvendt udtrykkeligt; det centrale element er, at der gives udtryk for frygt for, hvad der kan ske ved tilbagevenden. I tilfælde af tvivl, om en bestemt erklæring kan opfattes som et ønske om at søge om asyl eller en anden form for international beskyttelse, skal grænsevagterne rådføre sig med den eller de nationale myndigheder, der er ansvarlige for at behandle ansøgninger om international beskyttelse.

- 10.2 Alle tredjelandstatsborgere, der udtrykker ønske om at søge om asyl/international beskyttelse ved grænsen (herunder transitområder i lufthavne og havne), skal have mulighed for at gøre dette. Med henblik herpå skal grænsemyndighederne underrette ansøgerne på et sprog, som de med rimelighed må forventes at forstå, om de procedurer, der skal følges (hvordan og hvor ansøgningen skal indgives), samt om deres rettigheder og forpligtelser, herunder om de eventuelle følger, det kan få, hvis de ikke opfylder deres forpligtelser og ikke samarbejder med myndighederne.

For at undgå misforståelser og for at sikre, at ansøgerne modtager tilstrækkelig oplysning om deres rettigheder og forpligtelser samt om proceduren, skal der, hvis en ansøger om international beskyttelse ikke har tilstrækkeligt kendskab til det sprog, der tales i den pågældende medlemsstat, om nødvendigt stilles en tolk til rådighed.

- 10.3 Enhver ansøgning om international beskyttelse skal indgives enten til den kompetente nationale myndighed, der er udpeget af hver medlemsstat med henblik på behandlingen heraf, eller til den myndighed, der er ansvarlig for at afgøre, om ansøgeren kan få tilladelse til indrejse på området, således at vedkommendes ansøgning kan behandles af den kompetente myndighed.

Grænsevagten må ikke træffe afgørelse om tilbagesendelse af ansøgeren uden forudgående samråd med den eller de kompetente nationale myndigheder.

- 10.4 Fingeraftryk af samtlige fingre af alle asylansøgere, der er fyldt 14 år, skal optages i henhold til hver medlemsstats nationale lovgivning og fremsendes til Eurodac's centrale enhed for at muliggøre kontrol i Eurodac-systemet.

** Retsgrundlag:*

- Genève-konventionen af 28. juli 1951 og New York-protokollen
- Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000
- Rådets forordning (EF) nr. 407/2002
- Rådets forordning (EF) nr. 343/2003
- Rådets direktiv 2004/83/EF
- Rådets direktiv 2005/85/EF

11. Registrering af oplysninger ved grænsen

Alle grænseovergangssteder registrerer manuelt eller elektronisk alle tjenesteoplysninger samt alle andre særlig vigtige oplysninger. Navnlige følgende oplysninger skal registreres:

- navnet på den grænsevagt, der er lokalt ansvarlig for grænsekontrollen og de øvrige personer på hvert hold
- eventuelle lempelser i personkontrollen
- udstedelse ved grænsen af visa og af dokumenter, som træder i stedet for pas og visa
- pågribelser og klager (strafferetlige og administrative overtrædelser)
- nægtelse af indrejse (begrundelse for nægtelse af indrejse samt nationalitet)
- sikkerhedskoderne på indrejse- og udrejsestempler, identiteten på grænsevagter på grundlag af de stempler, der er tildelt på et givet tidspunkt eller en bestemt vagt, samt oplysninger om stempler, der er bortkommet eller stjålet
- klager fra personer, der underkastes ind- og udrejsekontrol
- andre politimæssige eller retlige foranstaltninger af særlig betydning
- særlige hændelser.

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag II)

12. *Samarbejde med andre tjenester*

Grænsevagterne skal arbejde tæt sammen med alle de statslige myndigheder, der findes ved grænserne, f.eks. toldmyndigheder eller andre myndigheder med ansvar for sikkerhed i forbindelse med varer eller myndigheder med ansvar for transportsikkerhed.

AFSNIT II: Landgrænser

1. *Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med vejtrafik*

- 1.1 Den overordnede grænsevagt på et overgangssted skal sikre, at der foretages en effektiv personkontrol, og samtidig, at vejtrafikken afvikles sikkert og smidigt.
- 1.2 Der bør om muligt indrettes separate baner for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, og andre tredjelandsstatsborgere, i overensstemmelse med generelle regler om separate baner.
- 1.3 Kontrollen bør om muligt foretages af mindst to grænsevagter.

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (artikel 7, bilag VI)

* **Bedste praksis:**

- Transportmidlet skal undersøges, når:
 - a) der er begrundet mistanke om, at personer, narkotika, sprængstoffer og/eller våben er skjult inde i et køretøj
 - b) der er begrundet mistanke om, at føreren af eller passagererne i et køretøj har begået en strafbar handling eller en administrativ overtrædelse
 - c) de fremviste køretøjsdokumenter er ufuldstændige eller falske.

Under alle omstændigheder finder den pågældende Schengen-stats nationale ret anvendelse ved sådanne gennemsøgninger.

- Specialtrænede sporhunde skal anvendes til stikprøvekontrol med henblik på at afsløre sprængstoffer, narkotika og skjulte personer.

Kontrol af private køretøjer:

- Kontrol af passagerer i private køretøjer bør om muligt foretages på følgende måde:
 - Fører og passagerer kan blive i køretøjet, mens kontrollen foretages.
 - Grænsevagten kontrollerer dokumenter og sammenligner dem med de personer, der passerer grænsen.
 - En anden grænsevagt iagttager samtidig personerne inde i bilen og sikrer den vagt, der foretager kontrollen.
- Når der er mistanke om, at et rejsedokument, kørekort, forsikrings- eller registreringsdokument er forfalsket, skal alle passagerer stige ud af bilen. Bilen skal undersøges indgående. Disse aktiviteter skal finde sted som efterfølgende kontrol.

Kontrol af busser:

- Kontrol af buspassagerer kan alt efter omstændighederne foretages i en passagerterminal eller inde i bussen. Når kontrollen foretages inde i bussen, skal følgende foranstaltninger om muligt træffes:
 - Dokumentkontrollen skal begynde med en kontrol af buschaufføren og gruppelederen, hvis der er tale om en organiseret rejse.
 - I tilfælde af tvivl om rejsedokumentet eller rejsens formål, eller hvis der er tegn på, at en person kan være en trussel mod Schengen-staternes offentlige orden, indre sikkerhed eller offentlige sundhed, skal vedkommende anmodes om at stige ud af bussen og underkastes en indgående efterfølgende kontrol; en anden grænsevagt iagttager samtidig personerne ind i bussen og sikrer den vagt, der foretager kontrollen.
 - I tilfælde af meget tæt trafik skal passagerer i lokale rutebiler kontrolleres først, for så vidt de lokale forhold tillader det.
- Ved kontrol af rejsedokumenter inde i bussen, bør vagterne anvende bærbart elektronisk udstyr, navnlig med henblik på søgningerne i SIS.

Kontrol af lastbiler:

Kontrol af lastbiler foretages på nedenstående måde; i disse tilfælde bør de kompetente toldmyndigheder altid deltage:

a) Der skal om muligt være en særlig bane til lastbiler, hvor:

- lastbilen og dens indhold kan undersøges på hensigtsmæssig måde
- specialtrænede sporhunde kan anvendes uden forstyrrelser
- der kan anvendes teknisk søgeudstyr (dvs. røntgenudstyr og kuldioxiddetektorer).

b) Ved kontrol af lastbiler skal grænsevagten være særlig opmærksom på lastbiler med beholdere, hvor stjålne biler, handlede personer eller farlige materialer kan være skjult. Al dokumentation for indholdet bør kontrolleres omhyggeligt.

c) Alle lastbiler skal undersøges grundigt, såfremt:

- toldplomber er brudt
- presenning er ødelagt eller syet
- der er mistanke om, at personer, narkotika, farlige materialer eller sprængstoffer kan være skjult inde i lastbilen.

● Følgende yderligere kontrol kan også foretages:

a) trafikkontrol, herunder overholdelse af sociale bestemmelser (f.eks. teknisk kontrol af bilen, chaufførens arbejdstider, chaufførens forsikring)

b) transportkontrol (overensstemmelse mellem transporteret gods og dokumenter)

c) kontrol af tilstedeværelsen af radioaktivt og farligt gods.

Alle disse yderligere kontrolforanstaltninger foretages i henhold til den relevante fællesskabslovgivning og de nationale bestemmelser i hver Schengen-stat.

2. *Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med jernbanetrafik*

2.1 Den overordnede, tjenstgørende grænsevagt på grænseovergangsstedet skal indsamle oplysninger om køreplaner og forventet antal jernbanepassagerer for at sikre en effektiv grænsekontrol.

2.2 Kontrollen kan udføres på en af følgende to måder:

- a) på perronen i den første ankomst- eller den sidste afgangsbanegård på en Schengenstats område
- b) i toget under kørslen.

2.3 Grænsekontrollen omfatter en kontrol af:

- a) togpersonalet
- b) passagerer, der skal til udlandet
- c) passagerer, der kommer fra udlandet, og som ikke blev kontrolleret tidligere
- d) togets ydre.

2.4 Grænsekontrollen af passagerer i højhastighedstog fra et tredjeland kan udføres på en af følgende måder:

- a) på de banegårde i et tredjeland, hvor passagererne stiger på toget
- b) på de banegårde på Schengen-staternes område, hvor passagererne stiger af toget
- c) i toget på strækningen mellem banegårdene på Schengen-staternes område, såfremt passagererne bliver i toget på den (de) forudgående banegård(e).

2.5 Hvis jernbaneselskabet for så vidt angår højhastighedstog fra tredjelände, som stopper flere gange på medlemsstaternes område, kan optage passagerer udelukkende for den resterende strækning på Schengen-staternes område, skal disse passagerer underkastes indrejsekontrol enten i toget eller på bestemmelsesbanegården, medmindre der er udført kontrol på den banegård, hvor passageren steg på toget.

I et sådant tilfælde skal personer, der udelukkende ønsker at rejse med toget på den resterende strækning på Schengen-staternes område, inden afrejsen klart informeres om, at de bliver underkastet indrejsekontrol under rejsen eller på bestemmelsesbanegården.

I modsat retning skal passagererne underkastes udrejsekontrol på lignende vilkår.

2.6 Grænsevagten kan inspicere togvognenes hulrum for at kontrollere, at der ikke er skjult personer eller genstande, som skal underkastes grænsekontrol. Grænsevagterne vil altid foretage en grundig undersøgelse af toget, hvis der er mistanke om, at der er skjult sprængstoffer eller narkotika.

- 2.7 Hvis der er grund til at formode, at der i toget skjuler sig efterlyste personer eller personer, som mistænkes for at have begået en lovovertrædelse, eller tredjelandstatsborgere, som har til hensigt at indrejse ulovligt, skal grænsevagten, hvis vedkommende ikke kan gribe ind efter de nationale bestemmelser, underrette myndighederne i den Schengen-stat i retning af eller gennem hvis område toget kører.

** Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (artikel 7, bilag VI)

*** Bedste praksis:**

- Ved foretagelsen af kontrollen på perronen i den første ankomst- eller den sidste afgangsbanegård skal toget overvåges for at forhindre, at personer unddrager sig grænsekontrol. Kontrolpersonalet og de embedsmænd, der bevogter toget, skal hele tiden være i kontakt med hinanden.
- Ved kontrollen af passagerer i toget, må passagererne ikke kunne bevæge sig frem eller tilbage i toget.
- Kontrollen af godstog skal bestå i kontrol af togpersonalets dokumenter og undersøgelse af togvognene.
- Ved grænsekontrollen af passager- og godstog skal grænsevagten være særlig opmærksom på passagerer og genstande, hvor der er risiko for transport af sprængstoffer. For at udføre denne opgave korrekt skal der anvendes specialtrænede sporhunde.
- Grænsekontrollen i toget skal være afsluttet inden den aftalte banegård.
- Kontrolforanstaltninger bør i princippet ikke medføre forsinkelser i togenes planmæssige afgang. Hvis der alligevel forårsages forsinkelse, bør stationsforstanderen underrettes hurtigst muligt.

3. *Mindre grænsetrafik*

- 3.1 Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande med henblik på at indføre en forenklet ordning for "mindre grænsetrafik" for indbyggere i grænseområder. Denne ordning gælder for tredjelandstatsborgere, der har bopæl i grænseområdet

(maksimalt 50 km) i et tredjeland, som grænser op til en medlemsstat, og der som hovedregel i mindst et år har opholdt sig i det pågældende område (der kan fastsættes undtagelser i de bilaterale aftaler) og har legitime grunde (familiemæssige, økonomiske, sociale eller kulturelle grunde) til at passere grænsen meget hyppigt. På grundlag af denne ordning har indbyggere i grænseområder kun tilladelse til at passere grænsen med henblik på et maksimalt sammenhængende ophold på tre måneder i en medlemsstats grænseområde.

3.2 De bilaterale aftaler kan fastsætte følgende:

- a) oprettelse af særlige grænseovergangssteder forbeholdt indbyggere i grænseområder
- b) oprettelse af særlige baner ved grænseovergangssteder forbeholdt indbyggere i grænseområder
- c) i undtagelsestilfælde begrundet i lokale forhold tilladelse til indbyggere i grænseområder til at passere grænsen uden for grænseovergangsstederne og uden for åbningstiden. Dette gælder f.eks. for situationer, hvor en landmand hyppigt har brug for at passere grænsen for at arbejde på sin mark, eller hvor grænsen overskærer en by. I sådanne tilfælde bør det sted, hvor grænsen kan passeres, præciseres i deres tilladelse med henblik på mindre grænsetrafik (LBTP) (se punkt 3.6, afsnit I).

3.3 Indbyggere i grænseområder, som passerer grænsen i overensstemmelse med litra a) og b) ovenfor, og som grænsevagterne kender godt, fordi de passerer grænsen hyppigt, skal normalt kun underkastes stikprøvekontrol. De skal imidlertid uden advarsel og med uregelmæssige mellemrum underkastes en indgående ind- og udrejsekontrol.

3.4 Når lettelsen i punkt 3.2, litra c), er fastsat i den bilaterale aftale med et tredjeland (dvs. mulighed for at passere grænsen uden for godkendte grænseovergangssteder), skal den pågældende medlemsstat foretage stikprøvekontrol og gennemføre regelmæssig overvågning langs grænsen for at forhindre ulovlig grænsepassage.

3.5 Yderligere oplysninger, om den kontrol, der skal foretages af indbyggere i grænseområder, der er omfattet af en ordning for mindre grænsetrafik, findes i punkt 3.6, afsnit I.

** Retsgrundlag:*

- Forordning (EF) nr. .../2006 om mindre grænsetrafik

- Bilaterale aftaler om mindre grænsetrafik

AFSNIT III: Luftgrænser

1. *Ind- og udrejsekontrol i lufthavnen*

- 1.1 For at sikre en effektiv ind- og udrejsekontrol i lufthavnen skal grænsevagterne indsamle alle nødvendige oplysninger om flytider for at indsætte tilstrækkeligt personale i overensstemmelse med passagerstrømmen og under hensyntagen til, at ankommende passagerer bør prioriteres.
- 1.2 Der skal etableres hensigtsmæssige infrastrukturer for at sikre adskillelse af flyvninger inden for Schengen-området og flyvninger fra lande uden for Schengen-området og forhindre, at personer og/eller dokumenter kan cirkulere ulovligt mellem disse to områder.
- 1.3 Ind- og udrejsekontrollen foretages normalt ved det godkendte grænseovergangssted; hvis der imidlertid er en risiko for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring, kan kontrollen gennemføres i flyet eller ved gaten.
- 1.4 Adgangen til transitområdet skal kontrolleres; der foretages normalt ikke kontrol i transitområdet, medmindre det er berettiget på grundlag af risikovurderingen for så vidt angår ulovlig indvandring eller indre sikkerhed.

*** Bedste praksis:**

- Kontrol af flybesætningen bør finde sted før passagerkontrollen og på et særskilt sted.
- Der bør så vidt muligt oprettes et særligt sted til den efterfølgende kontrol (second line).
- Der bør så vidt muligt være en særskilt linje for diplomater og passagerer med handicap.
- Alle dele af lufthavnen bør være under nøje overvågning gennem tilsyn og afpatruljering af navnlig det område, hvor passagererne går gennem check-in, paskontrollen og transitområdet. Af sikkerhedsmæssige grunde skal bagage, der er efterladt af ejeren, eller andre efterladte mistænkelige genstande straks meldes til sikkerhedsmyndighederne.

- 1.5 Det sted, hvor ind- og udrejsekontrollen finder sted, skal bestemmes efter følgende procedure:
- a) Passagerer, der ankommer med fly fra et tredjeland, skal underkastes indrejsekontrol i den lufthavn, hvortil flyet ankommer fra det pågældende tredjeland, inden de påbegynder en intern flyvning. Passagerer fra interne flyvninger, der flyver videre til

et tredjeland (transferpassagerer), skal underkastes udrejsekontrol i den lufthavn, hvorfra flyet afgår til det pågældende tredjeland.

F.eks.:

- Fly fra Brasilien til Lissabon med tilsluttende fly fra Lissabon til Paris, indrejsekontrol er i Lissabon.
- Fly fra Paris til Lissabon med transfer til Brasilien, udrejsekontrol er i Lissabon.

b) For så vidt angår flyvninger til eller fra tredjelande uden transferpassagerer og flyvninger med flere mellemlandinger i Schengen-staternes lufthavne uden flyskift, gælder følgende:

- (i) Passagerer på flyvninger til eller fra tredjelande uden forudgående eller efterfølgende transfer på Schengen-staternes område skal underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen.

F.eks.:

- Fly fra New York til Berlin, indrejsekontrol er i Berlin.
- Fly fra Berlin til New York, udrejsekontrol er i Berlin.

- (ii) Passagerer på flyvninger til eller fra tredjelande med mere end én mellemlanding på medlemsstaternes område uden flyskift (transitpassagerer), uden at passagerer kan stige om bord på den strækning, der ligger på Schengen-staternes område, skal underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen.

F.eks.:

- Fly fra Beijing-Helsingfors-Frankfurt-Paris, mellemlandingerne i Helsingfors og Frankfurt giver kun mulighed for afstigning (ombordstigning med henblik på at tilbagelægge den resterende strækning er forbudt), indrejsekontrol af passagerer, der afsættes, er i henholdsvis Helsingfors, Frankfurt og Paris.
- Fly fra Paris-Frankfurt-Helsingfors-Beijing, mellemlandingerne i Frankfurt og Helsingfors giver kun mulighed for ombordstigning (afstigning er forbudt). Udrejsekontrol er i Paris, Frankfurt og Helsingfors.

- (iii) Hvis luftfartsselskabet for så vidt angår flyvninger fra tredjelande med mere end én mellemlanding på Schengen-staternes område kan optage passagerer, der udelukkende rejser på den resterende strækning på dette område, skal disse passagerer underkastes udrejsekontrol i afgangslufthavnen og indrejsekontrol i ankomstlufthavnen. Kontrol af passagerer, der under disse mellemlandinger allerede befinder sig om bord på flyet og ikke er gået om bord på Schengen-staternes område, skal gennemføres i overensstemmelse med litra b), nr. ii). Den omvendte procedure skal finde anvendelse på flyvninger af denne kategori, når bestemmelseslandet er et tredjeland.

F.eks.:

1. Fly fra New York-Paris-Frankfurt-Rom, ombordstigning er tilladt under mellemlandingerne i Paris og Frankfurt. Indrejsekontrol for passagerer, der stiger af i Paris, Frankfurt (herunder dem, der er steget om bord i Paris) og Rom (herunder dem, der er steget om bord i Paris og Frankfurt).
2. Fly fra Hamburg-Bruxelles-Paris-Kairo, afstigning er tilladt under mellemlandingerne i Bruxelles og Paris. Udrejsekontrol finder sted i Hamburg, Bruxelles og Paris.

- 1.6 Hvis et fly skal lande på det nærmeste område, der ikke er grænseovergangssted, kan flyet fortsætte flyvningen efter tilladelse fra grænsevagterne og, for så vidt angår toldkontrol, toldmyndighederne.

- * Bedste praksis:**
- Efter at et fly er landet, bør grænsevagten komme til flyets parkeringsplads, inden passagererne går fra borde, når:
 - der er begået en strafbar handling eller en overtrædelse om bord
 - der er en trussel mod den indre sikkerhed
 - der er risiko for ulovlig indvandring
 - der er udviste personer fra andre lande
 - for at indsamle de nødvendige oplysninger fra besætningen, når der er behov for det.

- Alle passagerer, som nægtes indrejse, bør holdes adskilt fra andre. Hvis de ikke straks kan rejse tilbage til det sted, hvor de gik om bord, bør de indtil afrejse opholde sig i adskilte områder under grænsevagters tilsyn.
- Personer, som har begået en strafbar handling eller en overtrædelse, bør transporteres direkte fra flyet til de særligt indrettede steder og overgives til de relevante myndigheder.

** Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VI)

2. *Ind- og udrejsekontrol på flyvepladser*

- 2.1 Det skal sikres, at passagerer også kontrolleres i overensstemmelse med de generelle regler på flyvepladser, der ikke har status af international lufthavn i henhold til den pågældende nationale ret ("flyvepladser"), men hvor flyvninger fra eller til tredjelande er tilladt.
- 2.2 Man kan på flyvepladser undlade at installere anlæg til fysisk adskillelse af passagerstrømmen fra henholdsvis interne flyvninger og andre flyvninger, med forbehold af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2320/2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart. Når trafikmængden er beskeden, er det desuden ikke nødvendigt, at der permanent er grænsevagter til stede, hvis der er garanti for, at det nødvendige personale kan være til rådighed på stedet rettidigt.
- 2.3 Når det ikke er sikret, at der permanent er grænsevagter til stede på en flyveplads, skal lederen af flyvepladsen i tilstrækkelig god tid underrette grænsevagterne, når fly fra eller til tredjelande lander eller letter.

** Retsgrundlag*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VI)
- Forordning (EF) nr. 2320/2002

3. *Ind- og udrejsekontrol af personer i privatfly*

- 3.1 Ved private flyvninger fra eller til et tredjeland skal fartøjschefen før afgang sende grænsevagterne i bestemmelsesmedlemsstaten og eventuelt i den medlemsstat, hvor flyet først lander, en generel erklæring indeholdende bl.a. flyveplanen i overensstemmelse med

bilag 2 til konventionen angående international civil luftfart, samt oplysninger om passagerernes identitet.

- 3.2 Hvis et privat fly fra et tredjeland på vej til en Schengen-stat mellemlander på andre Schengen-staters område, skal de kompetente myndigheder i indrejsemedlemsstaten foretage indrejsekontrol og påføre et indrejsestempel på den generelle erklæring.
- 3.3 Hvis det ikke med sikkerhed kan afgøres, om et fly kommer fra eller udelukkende er på vej til Schengen-staternes område uden landing på et tredjelands område, skal de kompetente myndigheder i lufthavne og på flyvepladser foretage personkontrol i overensstemmelse med de generelle regler.
- 3.4 Ind- og udrejsereglerne for svævefly, ultralette fly, helikoptere og hjemmelavede fly til korte afstande samt luftballoner er fastsat i national ret og eventuelt i bilaterale aftaler.

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VI)
- ICAO-konventionen

AFSNIT IV: Søgrænser

1. *Generelle retningslinjer for ind- og udrejsekontrol i forbindelse med skibstrafik*

- 1.1 Den overordnede grænsevagt på et overgangssted skal sikre, at der foretages en effektiv kontrol af passagerer og besætning på fartøjerne. Kontrollen vil være baseret på en risikoanalyse på grundlag af en konstant og omfattende overvågning af havområdet.
- 1.2 Kontrol med skibe skal gennemføres i anløbs- eller afsejlingshavnen om bord på skibet eller på et dertil indrettet område i umiddelbar nærhed af fartøjet. I overensstemmelse med de aftaler, der er indgået herom, kan kontrollen dog gennemføres under rejsen eller på et tredjelands område ved skibets ankomst eller afrejse.
- 1.3 Skibsføreren eller skibsagenten (dvs. den fysiske eller juridiske person, der repræsenterer rederen på stedet i alle spørgsmål vedrørende skibets udrustning) skal opstille en liste (navneliste) i to eksemplarer over besætningen og eventuelle passagerer. Listen skal indeholde følgende oplysninger:
 - navn og efternavn

- fødselsdato
- nationalitet
- rejsedokumentets nummer og type samt i givet fald visumnummer.

Besætningsmedlemmer omfatter alle personer, som er ansat til at udføre arbejde om bord i forbindelse med skibets drift eller vedligeholdelse under en sørejse, og som er opført på besætningslisten.

- 1.4 Senest ved ankomsten til havnen forelægges ovennævnte liste eller lister for grænsevagterne. Hvis listen eller listerne på grund af force majeure ikke kan afleveres til grænsevagterne, skal der sendes en kopi heraf til grænsekontrolstedet eller til den kompetente søfartsmyndighed, som straks videresender den til grænsevagterne.
- 1.5 En af de to lister forsynet med grænsevagtens underskrift skal leveres tilbage til skibsføreren, som skal kunne fremvise den på simpelt forlangende, så længe anløbet varer.
- 1.6 Alle ændringer af besætnings- eller passagerlisterne skal straks meddeles grænsevagterne af skibsføreren eller skibsagenten.
- 1.7 Skibsføreren er forpligtet til at give grænsevagterne meddelelse om blinde passagerer om bord på skibet, inden skibet anløber havn. Så længe de er om bord på skibet, forbliver blinde passagerer under skibsførerens ansvar.

I tilfælde af, at en medlemsstat giver tilladelse til, at en blind passager går fra borde på dens område, skal de normale procedurer for ind- og udrejsekontrol foretages inden indrejsen.

- 1.8 Skibsføreren skal underrette grænsevagterne om skibets afrejse. Når det er umuligt, skal han underrette den kompetente søfartsmyndighed og give dem det andet eksemplar af listen, udfyldt og underskrevet.

** Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VI)

2. *Ind- og udrejsekontrol af krydstogtskibe*

- 2.1 Ved krydstogtskibe forstås skibe, der følger en given rute efter et forudbestemt program, der omfatter et program med turistaktiviteter i de forskellige havne, og som sædvanligvis hverken optager eller afsætter passagerer i løbet af rejsen.
- 2.2 Krydstogtskibets skibsfører eller skibsagenten skal meddele de respektive grænsevagter krydstogtets rute og program senest 24 timer inden afsejling fra afgangshavnen og inden anløb af hver enkelt havn på Schengen-staternes område.
- 2.3 Hvis et krydstogtskibs rute **udelukkende omfatter havne på Schengen-staternes område**, skal der ikke foretages nogen ind- og udrejsekontrol, og krydstogtskibet må anløbe havne, der ikke er grænseovergangssteder. Der kan dog på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår sikkerhed og ulovlig indvandring foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe.

F.eks.:

- et krydstogtskib, der sejler fra Grækenland til forskellige havne i Italien og derpå tilbage til Grækenland.

- 2.4 Hvis et krydstogtskibs rute omfatter **både havne på Schengen-staternes område og havne i andre stater**, skal der foretages følgende ind- og udrejsekontrol:
- a) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i et tredjeland og første gang anløber en havn på en Schengen-stats område, skal besætningen og passagererne underkastes indrejsekontrol på grundlag af navnelisterne over besætning og passagerer.

F.eks.:

- et krydstogtskib, der sejler fra Sankt Petersborg til Stockholm.

Passagerer, der går i land, skal underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med de generelle regler, medmindre en risikovurdering for så vidt angår sikkerhed og ulovlig indvandring viser, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol.

- b) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i et tredjeland og på ny anløber en havn på en Schengen-stats område, skal besætningen og passagererne underkastes indrejsekontrol på grundlag af ovennævnte navnelister over besætning og passagerer,

såfremt disse lister er ændret, siden krydstogtskibet sidste gang anløb en havn på en Schengen-stats område.

F.eks.:

- et krydstogtskibs rute er: fra Istanbul til Athen, derpå til Tunis og efterfølgende til Barcelona.

Passagerer, der går i land, skal underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med de generelle regler, medmindre en risikovurdering for så vidt angår sikkerhed og ulovlig indvandring viser, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol. Hvis der ikke er ændringer af navnelisten, er det ikke nødvendigt at identificere hver passager med rejsedokumentet. De passagerer, der går i land, skal dog have deres rejsedokumenter på sig hele tiden og på anmodning fremvise dem til grænsevagterne.

- c) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i en Schengen-stat og anløber en sådan havn, skal passagerer, der går i land, underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med de generelle regler, hvis en risikovurdering for så vidt angår sikkerhed og ulovlig indvandring gør dette påkrævet.

F.eks.:

- et krydstogtskib, der oprindeligt kommer fra Sankt Petersborg og derpå anløber havnene i henholdsvis Helsingfors, Stockholm og København. I dette tilfælde bør der i forbindelse med kontrollen i Stockholm og København tages hensyn til, at krydstogtskibet allerede er blevet kontrolleret i Helsingfors.

- d) Hvis krydstogtskibet afsejler fra en havn i en Schengen-stat til en havn i et tredjeland, skal besætning og passagerer underkastes udrejsekontrol på grundlag af navnelisterne over besætning og passagerer. Hvis en risikovurdering for så vidt angår sikkerhed og ulovlig indvandring gør det påkrævet, skal passagerer, der går om bord, underkastes udrejsekontrol i overensstemmelse med generelle regler.

F.eks.:

- et krydstogtskib, der sejler fra Helsingfors til Sankt Petersborg.

- e) Hvis krydstogtskibet afsejler fra en havn i en Schengen-stat til en anden havn, skal der ikke foretages udrejsekontrol. Der kan dog på grundlag af en risikovurdering for

så vidt angår sikkerhed og ulovlig indvandring foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe.

F.eks.:

- et krydstogtskib, der sejler fra Stockholm til Helsingfors og derpå fortsætter uden for Schengen-området (f.eks. Sankt Petersborg). I dette tilfælde skal der normalt ikke foretages udrejsekontrol i Stockholm, da en sådan kontrol skal foretages i Helsingfors, inden skibet forlader Schengen-området.

- 2.5 Navnelisterne skal af krydstogtskibets skibsfører eller skibsagenten fremsendes til de respektive grænsevagter senest 24 timer inden anløb af hver enkelt havn eller, hvis rejsen til denne havn varer mindre end 24 timer, umiddelbart efter, at ombordstigningen er afsluttet i den foregående havn. Navnelisterne skal stemples i den første indrejsehavn på Schengen-staternes område og under alle omstændigheder hver gang, der foretages ændringer deri.
- 2.6 I de tilfælde, hvor grænsevagterne på grundlag af risikovurderingen for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring beslutter, at det ikke er nødvendigt at foretage kontrol af krydstogtpassagerer i overensstemmelse med de generelle regler vedrørende ind- og udrejsekontrol, er det intet krav om stempning af rejsedokumenterne.
- 2.7 Ved vurderingen af sikkerhedsrisiciene og risikoen for indvandring bør grænsevagterne bl.a. tage hensyn til følgende elementer: de rejsendes nationalitet, alle tilgængelige oplysninger om rederiet og pålideligheden heraf, en eventuel situationsrapport og relevante oplysninger i deres besiddelse, herunder oplysninger fra andre Schengen-stater eller tilgrænsende tredjelande.

** Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VI)

3. *Ind- og udrejsekontrol af lystfartøjer*

- 3.1 Ved lystsejls forstår anvendelse af lystfartøjer til sports- og turistsejls.
- 3.2 Personer om bord på lystfartøjer, der kommer fra eller afsejler til en havn i en Schengen-stat, skal ikke underkastes ind- og udrejsekontrol og kan indrejse via en havn, der ikke er grænseovergangssted.

Hvis vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring berettiger hertil, navnlig hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende Schengen-stats område, skal der foretages kontrol af disse personer og/eller ransagning af lystfartøjerne.

- 3.3 Et lystfartøj, der kommer fra et tredjeland, må undtagelsesvis anløbe en havn, som ikke er grænseovergangssted. I så fald skal de ombordværende personer underrette havnemyndighederne med anmodning om tilladelse til at anløbe denne havn. Havnemyndighederne skal tage kontakt med myndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst. Oplysning om passagererne skal gives ved at aflevere en liste over alle personer om bord til havnemyndighederne. Denne liste skal senest ved skibets ankomst stilles til rådighed for grænsevagterne. Tilsvarende skal havnemyndighederne, hvis det lystfartøj, der kommer fra et tredjeland, på grund af force majeure er nødt til at anløbe en havn, som ikke er grænseovergangssted, tage kontakt med havnemyndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst.
- 3.4 I forbindelse med denne kontrol skal der afleveres et dokument med alle skibets tekniske data og navnene på de personer, der befinder sig om bord. En kopi af dette dokument skal sendes til myndighederne i ankomst- og afgangshavnene. Så længe skibet opholder sig i en Schengen-stats territorialfarvand, skal et eksemplar af denne liste opbevares sammen med skibsdokumenterne.
- 3.5 Lystfartøjer skal underkastes stikprøvekontrol uanset vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring.

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VI)

4. *Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med kystfiskeri*

- 4.1 Ved kystfiskeri forstås fiskeri ved hjælp af skibe, der hver dag eller inden for 36 timer går i havn på en Schengen-stats område uden at anløbe en havn i et tredjeland.
- 4.2 Besætningen på kystfiskerfartøjer, som dagligt eller inden for 36 timer lægger til i registreringshavnen eller enhver anden havn på Schengen-staternes område uden at anløbe en havn på et tredjelands område, skal ikke systematisk underkastes kontrol.

- 4.3 Når der er risiko for ulovlig indvandring, navnlig hvis et tredjelandets kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende Schengen-stats område, skal der foretages personkontrol og/eller ransagning af fartøjet.
- 4.4 Besætningen om bord på kystfiskerfartøjer, som ikke er registreret i en havn på en Schengen-stats område, skal kontrolleres efter bestemmelserne vedrørende sømænd (punkt 3.4, afsnit I). Skibsføreren skal give de kompetente myndigheder meddelelse om alle ændringer af besætningslisten og om, hvorvidt der er passagerer om bord.

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VI)

5. ***Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med færgeforbindelser***

- 5.1 Personer om bord på færgeforbindelser med havne i ikke-Schengen-stater skal underkastes ind- og udrejsekontrol. Følgende regler skal finde anvendelse:
- a) Hvis det er muligt, skal der indrettes separate baner for EU-medlemsstater, EØS og Schweiz.
 - b) Gående passagerer skal kontrolleres individuelt.
 - c) Passagerer i private køretøjer skal kontrolleres, mens de sidder i køretøjet.
 - d) Buspassagerer skal behandles på samme måde som gående passagerer. De skal forlade bussen for at blive kontrolleret.
 - e) Kontrol af lastbilchauffører og eventuelle ledsagere skal foregå i køretøjet. Denne kontrol skal i princippet foregå separat fra kontrollen af de øvrige passagerer.
 - f) Der skal installeres tilstrækkelig mange kontrolposter til, at kontrollen kan foregå hurtigt.
 - g) For at afsløre bl.a. ulovlige indvandrere skal passagerernes transportmidler, eventuelt lasten samt andre transporterede genstande, underkastes stikprøveundersøgelser.
 - h) Besætningsmedlemmer på færger skal behandles på samme måde som besætningsmedlemmer på handelsskibe.

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VI)

AFSNIT V: Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med indlandsskibsfart

1. Indlandsskibsfart

- 1.1 Ved indlandsskibsfart med passage af en ydre grænse forstås anvendelse til erhvervs- eller lystsejlad af alle typer både og flydende materiel på floder, kanaler og søer.
- 1.2 Den ind- og udrejsekontrol, der skal foretages i forbindelse med indlandsskibsfart, er den samme som den kontrol, der skal foretages i forbindelse med skibstrafik generelt.
- 1.3 På både, der anvendes til erhvervssejlad, skal følgende betragtes som besætningsmedlemmer eller lign.: skibsføreren og de ansatte om bord, der er opført på besætningslisten, samt disse personers familiemedlemmer, hvis de bor på båden.

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (bilag VI)

TREDJE DEL: GRÆNSEOVERVÅGNING

1. *Formålet med overvågningen*

1.1 Hovedformålene med overvågningen af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og uden for åbningstiden er at:

- a) forhindre og modvirke ulovlig grænsepassage
- b) bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet
- c) gennemføre eller træffe foranstaltninger mod personer, som har passeret grænsen ulovligt.

1.2 Den overordnede grænsevagt skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre ulovlig passage af grænsen og indsætte personale på grundlag af vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet.

Midlerne bør udvælges på baggrund af grænsens type og beskaffenhed (land-, flod- eller søgrænse).

2 *Overvågningsmetoder*

2.1 Overvågningen kan foretages af enten stationære eller mobile enheder, der:

- a) patruljerer
- b) posteres på strækninger, der er kendt for eller formodes at være følsomme.

2.2 Der bør foretages hyppige og uventede ændringer i overvågningstidspunkterne for effektivt at afsløre ulovlig grænsepassage.

2.3 Hovedformålet med patruljeringen er at:

- a) føre tilsyn med det terræn, de opererer i
- b) sikre, at der ikke er nogen risiko for den offentlige orden og indre sikkerhed i patruljeområdet
- c) kontrollere dokumenter hos personer, som opholder sig i området, og som patruljen ikke kender

- d) tilbageholde alle mistænkte personer, som ikke er i besiddelse af nogen dokumenter, og anmode dem om udførligt at redegøre for, hvorfor de befinder sig i det pågældende område
- e) tilbageholde personer, som har passeret eller forsøgt at passere grænsen ulovligt, og bringe dem til det nærmeste grænsekontrolsted.

Der bør anvendes specialtrænede sporhunde under patruljeringen. Der bør ligeledes anvendes helikoptere, patruljebåde og terrængående køretøjer for at forbedre patruljeringen og overvågningen af grænsen.

2.4 Hovedformålet med posteringen er at:

- a) observere de steder, der formodes at være følsomme med hensyn til ulovlig grænsepassage eller smugling
- b) tilbageholde personer, som har forsøgt at passere eller har passeret grænsen ulovligt, og bringe dem til grænsekontrolstedet.

2.5 På grundlag af de indsamlede oplysninger bør der tilrettelægges baghold for at pågribe handlede personer og menneskesmuglere.

2.6 Overvågningen bør, når det er hensigtsmæssigt, ligeledes foretages ved hjælp af tekniske og elektroniske midler (dvs. radarer, sensorer og infrarødt syn om natten).

* *Retsgrundlag:*

- Schengen-grænsekodeksen (artikel 12)

FJERDE DEL: OVERSIGT OVER RELEVANTE RETLIGE INSTRUMENTER

- Fællesskabsret:
 - Konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19)
 - Eksekutivkomitéens afgørelse af 14. december 1993 om fælles procedurer for annullation eller ophævelse af det ensartede visum eller afkortelse af dets gyldighedsperiode (SCH/Com-ex (93)24) (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 154)
 - 94/795/RIA: Rådets afgørelse af 30. november 1994 om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende rejselempelser for skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat (EFT L 327 af 19.12.1994, s. 1)
 - Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1) som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 334/2002 af 18. februar 2002 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 7)
 - Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet (EFT L 268 af 3.10.1998, s. 1)
 - Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen (EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1)
 - Den Europæiske Unions charter for grundlæggende rettigheder (EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1)

- Rådets direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 45)
- Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser (EFT L 81 af 21.3.2001, s.1), ændret ved følgende:
 - Rådets forordning (EF) nr. 2414/2001 (EFT L 327 af 12.12.2001)
 - Rådets forordning (EF) nr. 453/2003 (EUT L 69 af 13.3.2003, s. 10)
 - Rådets forordning (EF) nr. 851/2005 af 2. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, med hensyn til gensidighedsmekanismen
- Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 af 18. februar 2002 om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 4)
- Rådets forordning (EF) nr. 407/2002 af 28. februar 2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 1) om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2725/2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen (EFT L 316 af 15.12.2002, s. 1)
- Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2320/2002 af 16. december 2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart (EFT L 355 af 30.12.2002, s. 1)
- Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 (Dublin-konventionen)

- Rådets forordning (EF) nr. 415/2003 af 27. februar 2003 om udstedelse af visum ved grænsen, herunder udstedelse af visum til søfolk i transit (EUT L 64 af 7.3.2003, s. 1)
- Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 af 14. april 2003 om indførelse af et særligt, forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) samt om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog (EUT L 99 af 17.4.2003, s. 8)
- Rådets forordning (EF) nr. 694/2003 af 14. april 2003 om ensartet udformning af forenklede transitdokumenter (FTD) og forenklede jernbanetransitdokumenter (FRTD) som omhandlet i forordning (EF) nr. 693/2003 (EUT L 99 af 17.4.2003, s. 15)
- Rådets afgørelse af 8. marts 2004 om indgåelse af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas nationale turistadministration om visumspørgsmål og dermed forbundne anliggender vedrørende turistgrupper fra Folkerepublikken Kina (ADS) (EUT L 83 af 20.3.2004, s. 12)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 229 af 29.6.2004, s. 35)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 af 21. april 2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 1)
- Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12)
- Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1)

- Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13)
- Fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer (EUT C 326 af 22.12.2005, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 895/2006/EF af 14. juni 2006 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa i forbindelse med transit gennem deres område (EUT L 167 af 20.6.2006, s. 1)
- Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 896/2006/EF af 14. juni 2006 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område (EUT L 167 af 20.6.2006, s. 8)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. [.../2006] af om fastsættelse af regler for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser.

- **International ret:**

- Konventionen af 7. december 1944 om civil luftfart, bilag 2, 9
- Den europæiske menneskerettighedskonvention af 4. november 1950 og tilhørende protokoller
- Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- Konventionen af 9. april 1965 om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL)

- ILO-konventionen af 19. juni 2003 om søfarendes identitetsdokumenter (nr. 185)
- Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer (EFT L 114 af 30.4.2002, s. 6)
- Bilaterale aftaler om mindre grænsetrafik.